Proletari din toate țările, uniți-vă!

AGRICULTURA NOUĂ

Anul VIII — Nr. 703
Marți 7 februarie 1961

4 pagini
Prețul 20 de bani

Organ al Ministerului Agriculturii și al Comitetului Central
al Uniunii Sindicatelor din întreprinderile și instituțiile agricole

Pregătiri pentru campania agricolă de toamnă

Toată atenția asigurării semințelor de bună calitate

Acum, cînd ne apropiem de mijlocul lunii februarie, este vremea ca în gospodăriile de stat, gospodăriile colective și întovărășirile agricole să se acorde toată atenția asigurării unor semințe valoroase și îndeosebi, condiționării lor.

Care este situația condiționării semințelor? Pînă acum cîteva zile, în întreaga țară s-au condiționat 18.400 de tone, adică 30 la sută din cantitatea necesară în campania agricolă ce se apropie. Dacă în regiunea Banat această lucrare s-a făcut în procent de 93 la sută, în regiunea Dobrogea 61 la sută, sau regiunea Galați 51 la sută, — mai sînt și regiuni unde procentul realizat este extrem de mic. De exemplu, în regiunea Cluj, condiționatul semințelor s-a făcut numai în procent de 12 la sută, în regiunea Mureș — Autonomă Maghiară, 11 la sută, în regiunea Bacău — 8 la sută.

Timpul fiind înaintat, se impune ca în unele gospodării de stat și colective unde există încă tendința de a se amîna această lucrare pînă în preajma semănatului, să fie luate măsuri pentru a se grăbi mult condiționatul semințelor. Este necesar totodată să fie luate măsuri pentru a se face analize în laboratoarele de control raionale și regionale, a tuturor semințelor constituite în fondul de schimb la bazele de recepție, precum și celor reținute de către gospodării pentru însămînțări.

La bazele de recepție și depozitele Agrosem, există importante cantități de semințe ca: măzăriche, mazăre de cîmp, iarbă de Sudan și alte culturi, care se pot procura din vreme de către unitățile agricole socialist-cooperatiste. De asemenea, organele agricole au datoria să îndrume aceste unități să ridice sămînța de porumb hibrid deja repartizată, de la depozitele Agrosem-ului.

Avantajele folosirii soiului de floarea-soarelui VNIIMK 8931, care s-a dovedit a fi superior celor existente în cultură, trebuie să fie popularizate, iar unitățile socialist-cooperatiste îndrumate a-și schimba sămînța cu acest soi ce se află în cantități suficiente la bazele de recepție.

La S.M.T. Dorohoi, regiunea Suceava, reparația tractoarelor este pe terminate. În fotografie: mecanicul șef Ilie Loghin, mecanicul Săvescu Vasile și mecanicul Gh. Crețu făcînd revizia tehnică a UTOS-urilor reparate

Aplică îngrășăminte suplimentare grîului de toamnă

Membrii gospodăriei agricole colective „Prietenia Romîno-Coreeană" din comuna Făcăeni, raionul Fetești, au însămînțat în toamna trecută suprafața de 1.300 ha cu grîu.

Pentru a obține o producție sporită la ha colectiviștii din Făcăeni au hotărît să aplice îngrășarea suplimentară cu mraniță. Pînă în prezent ei au împrăștiat mraniță pe suprafața de 140 ha. Îngrășarea suplimentară continuă pe întreaga suprafață însămînțată cu grîu. La aceste lucrări s-au evidențiat colectiviștii Tănase Manea, Mocanu D-tru, Tudorache Ion, Panghe Gh. Marin și alții.

FRÎNCU C-TIN
corespondent

Pentru recolte cît mai bogate

Experiența anilor trecuți a dovedit că atunci cînd pămîntul este bine arat și îngrășat și recoltele sînt bogate. De aceea, colectiviștii și întovărășiții din comunele raionului Teleajen, transportă pe cîmp în aceste zile de iarnă, gunoiul de grajd. Pînă zilele trecute, s-a transportat cantitatea de 19.840 tone gunoi de grajd. S-au evidențiat în mod deosebit colectiviștii și întovărășiții din comunele Măgurele, Starchiojd, Scăioși, Ariceşti Zeletin și altele.

VASILE C. ENESCU
corespondent

Au terminat reparațiile

Cunoscînd că de calitatea reparațiilor depinde în mare măsură reușita campaniei agricole de primăvară, colectivul de conducere al S.M.T.-ului Fetești din regiunea București, a luat încă de la 15 noiembrie 1960 o serie de măsuri care să asigure terminarea reparațiilor pînă la 1 februarie a.c.

Pentru aceasta ei s-au aprovizionat din timp cu piesele necesare, au mărit spațiul atelierului de reparații prin amenajarea unei remize atelier cu încălzire, lumină, bancuri de lucru etc.

Toate acestea au permis ca reparația celor 83 de tractoare, 101 pluguri de tractor, precum și a celorlalte mașini agricole să fie terminată cu două zile mai devreme.

Reparațiile s-au efectuat pe brigăzi; pentru unele organe mai pretențioase s-au organizat echipe speciale.

Fiecare tractorist a participat activ la reparatul tractorului și a mașinii agricole cu care a lucrat și va lucra în acest an. În felul acesta tractoriștii au fost interesați îndeoaproape în executarea unor lucrări de bună calitate.

Tot în scopul realizării reparațiilor la timp și de calitate s-au luat măsuri de a se recondiționa o serie de piese și repere care au adus însemnate economii.

Printre tractoriștii și mecanicii fruntași putem aminti pe Stanciu Alexandru, Oană Ion, ambii membri de partid, Căluț Ion și alții.

Mecanizatorii din S.M.T.-ul Fetești sînt hotărîți ca și în perioada lucrărilor agricole de primăvară să se situeze fruntași pe raion, așa cum au fost și în campania de reparații.

BANCIU GH. CONSTANTIN
corespondent

Numai reparații de bună calitate

Anul trecut, mecanizatorii din S.M.T. Carei, regiunea Maramureș, au depășit planul anual cu peste 10.000 de hantri și au redus prețul de cost per hantru cu aproape 20 de lei, realizînd astfel o economie de 1.424.430 lei Aceste succese au fost obținute datorită în mare parte bunei funcționări a tractoarelor și mașinilor agricole, cărora li s-au făcut în iarna trecută numai reparații de calitate.

Calificarea mecanizatorilor și organizarea bună a muncii au făcut ca și în această iarnă să se execute aici reparații de foarte bună calitate. Astfel, din cele 98 de tractoare la care s-au executat 31 de reparații generale, 6 reparații capitale și 61 reparații I3 și I4, recepționate pînă mai zilele trecute, nici unul n-a fost respins de comisia de recepție. Mai trebuie arătat că și la pluguri, semănători și celelalte agregate, reparațiile făcute sînt de bună calitate.

In sprijinul reparațiilor, ing. mecanic șef Nicolae Georgescu, împreună cu Gheorghe Nagyvan și Alex. Negheli, (ultimul e președinte al comitetului sindicatului) au realizat în atelier un dispozitiv pentru rodarea mașinilor de semănat „Victoria". Acest dispozitiv constă din două șine instalate în atelier și un motoraș electric cu ajutorul căruia sînt trase și împinse pe aceste șine mașinile de semănat „Victoria". In felul acesta rodajul și reglajul mașinilor se face sub adăpost și-n condițiuni mult mai bune decît înainte.

O altă inovație a fost realizată la postul unde se repară pompele de injecții (autorul ei este mecanicul Paul Leitner). Cu ajutorul acestei inovații se recondiționează duzele de la pompele de injecții. De remarcat este faptul că o duză recondiționată funcționează și ține tot atît de bine ca una nouă. Economiile realizate prin aceste recondiționări se ridică la zeci de mii de lei.

De asemenea, strungarul Ion Joldiș a realizat un dispozitiv pentru recondiționarea supapelor. Cu ajutorul acestui dispozitiv s-a redus timpul de lucru la recondiționarea supapelor cu 80 la sută, iar calitatea lucrării este ireproșabilă.

In prezent unii din mecanizatori repară ultimele pluguri, cultivatoare și grape cu disc și cu colți. Alții continuă revizuirea și repararea combinelor de cereale și a batozelor.

Executînd reparații de bună calitate și la timp mecanizatorii din S.M.T. Carei, vor putea executa, în acest an, un volum și mai mare de lucrări, venind astfel tot mai mult în sprijinul unităților cooperatiste pe care stațiunea le deservește.

V. CAZACU

ÎN SERA

Intr-una din serele gospodăriei de stat Popești-Leordeni, tov. Elena Ioniță îngrijește cu atenție culturile de castraveți.

Candidații F. D. P. — candidații poporului muncitor

Președintele gospodăriei

Gospodăria colectivă „Steaua Roșie" din comuna Mădăraș, regiunea Crișana, a obținut an de an succese tot mai de seamă. Anul trecut, de pildă, a recoltat cîte 3.449 kg porumb boabe la ha, 30.017 kg sfeclă de zahăr, 1.425 kg floarea-soarelui, 32.192 kg varză la hectar. Averea obștească numără în prezent 400 taurine (170 vaci), 735 porcine (95 scroafe) etc. Producția medie de lapte a fost de 2.152 litri pe cap de vacă furajată, iar cea de lînă de 4,15 kg pe cap de oaie. Venitul gospodăriei în 1960 a fost de 3.942.733 lei, ceea ce înseamnă cîte 254.627 lei la suta de hectare. Colectiviștii au primit la ziua-muncă numai bani cîte 20 de lei.

Succesele gospodăriei colective din Mădăraș sînt, fără îndoială, rodul muncii tuturor membrilor ei, aceștia avînd în frunte pe tov. Teodor Maghiar, președintele gospodăriei, om harnic și priceput gospodar.

Viața îmbelșugată a colectiviștilor din Mădăraș a constituit un bun exemplu pentru țăranii muncitori din satele Tăut, Batăr, Arpășel, Marțihaza, Chiorac, orașul Salonta și altele din acest raion, convingîndu-i de superioritatea muncii în gospodăria colectivă și determinîndu-i să intre în marea familie a colectiviștilor. Deputatul în Marea Adunare Națională, Teodor Maghiar, a fost în această privință unul din cei mai neobosiți sfătuitori ai țăranilor muncitori.

Ca președinte de gospodărie colectivă, și ca deputat în Marea Adunare Națională, tov. Teodor Maghiar și-a făcut din plin datoria. Acum cînd candidează din nou pentru deputat în Marea Adunare Națională, alegătorii din circumscripția electorală Salonta, îi vor da votul cu toată încrederea.

NICOLAE GAIDAGIU
președintele gospodăriei colective din Topalu, raionul Hîrșova, candidat în circumscripția electorală nr. 9 regională Dobrogea.

ELENA PÎRVAN
învățătoare în satul Jeganii de Jos, comuna Ada Marinescu, raionul Tulcea, candidată în circumscripția electorală nr. 66, regională Dobrogea.

GHEORGHE SÎRBU
întovărășit din comuna Mogoșoaia, regiunea București, candidat în circumscripția electorală comunală nr. 9.

Om modest

Autobuzul e plin. În fața mea, doi bărbați: unul înalt, cu o țurcană trasă peste urechi — celălalt scund, cu o scurtă de piele. Intru în vorbă cu acesta din urmă:

— E mult pîn-la Afumați?

— Șase kilometri, mari și lați. Da' pe cine căutați acolo?

— Vreau să cunosc un candidat F.D.P. în alegerile de deputați în sfatul popular comunal.

— Ar fi unul... Năstase Marin!

— Îl cunoașteți bine?

— Păi, cine nu-l cunoaște-n Afumați pe nea Năstase? Da' să știți că... multe lucruri n-o să prea aflați din gura lui, că-i un om modest, și zgîrcit la vorbă. Cum s-ar zice, e omul care vorbește puțin și face mult. De șase ani tot el este deputatul nostru în sfatul popular comunal.

— Asta-nseamnă că-i un tovarăș priceput și muncitor! zic eu.

— D-aia îi susținem și noi candidatura! zice omul cu scurtă. Năstase Marin a dovedit multă tragere de inimă la colectivizarea comunei noastre. Știu oamenii pe cine-l susțin. Am dreptate, bre?

— Păi... răspunde celălalt cu jumătate gură.

Afumați. Coborîm din autobuz.

— Am avut unele treburi la Centrocoop în București, continuă interlocutorul meu. Da', uitai să-ți spun că Năstase Marin e și președintele cooperativei noastre și are multe realizări frumoase și în acest domeniu. Da' astea poate c-o să le auzi chiar din gura dumnealui. Ia spune-i, nene!

— Păi... știu eu? începe celălalt cu vocea înceată.

— Aoleu! zic. Te pomenești că și dumneata ești tot atît de zgîrcit la vorbă ca Năstase Marin?

— Adică... exact ca el! rîde omul cu scurta de piele.

— Cum așa?

— Păi... el e Năstase Marin!

F. VALERIU

Candidat pentru a treia oară

La casa cu nr. 65 din satul Rali, comuna Poenarii Burchi, locuiește colectivistul Răducă Marin. Intr-una din zilele trecute, însoțit de tehnicianul comunal, am bătut în poartă. Măriuța, o fetiță de vreo 12 ani, cu ochii albaștri, a ieșit spunîndu-ne că tatăl e plecat, ca de obicei, prin sat.

— Îl găsim precis la gospodărie, interveni tehnicianul. Știți, gospodăria noastră colectivă are abia cîteva săptămîni de cînd a luat ființă și membrii consiliului de conducere se adună mai des pentru a lua de la început măsurile necesare, pentru bunul ei mers.

Tehnicianul avea dreptate, așa că am pornit-o de îndată.

— Da, a fost pe aici, ne spune D-tru C. Radu, președintele gospodăriei. Am terminat ședința și acum cred că îl găsiți pe la școală, ori la căminul cultural. Grăbiți-vă că știu precis că la ora 4 d.m. trebuie să meargă la Poenarii Burchi la o ședință, încheie președintele.

L-am găsit la școală. Împreună cu Ana Stan, directoarea căminului cultural, cercetau ce program artistic pregătește echipa artistică a căminului cultural și în general activitatea căminului în această perioadă.

Răducă A. Marin, este născut și crescut în acest sat. Pentru activitatea pe care o desfășoară în vederea înfrumusețării satului, el și-a atras simpatia oamenilor din Rali. Cu sprijinul organizației de bază P.M.R. și cu ajutorul comitetului executiv al sfatului popular comunal, Răducă Marin a întreprins împreună cu sătenii din Rali, însemnate acțiuni de folos obștesc.

In afară de faptul că el a fost în fruntea agitatorilor care au arătat oamenilor ce înseamnă gospodăria colectivă, Marin Răducă a muncit mult și atunci cînd la școală s-au construit două săli pentru introducerea învățămîntului de 7 ani, și cînd s-a radioficat satul, și cînd s-a construit și reparat cele peste 30 de podețe. De asemenea, în prezent, el se află cu oamenii la lucrările de amenajare a unei bălți și de electrificare a satului.

Pentru felul cum înțelege să muncească pentru înfrumusețarea satului, țăranii muncitori din Rali, l-au propus pentru a treia oară candidat în alegerile de deputați în sfatul popular comunal.

Făurarii „corăbiilor" cîmpiei

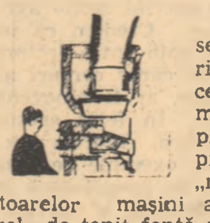
„Cu fiecare din combinele primite a fost lucrată suprafața de 60-80 ha cultivate cu cereale păioase, obținînd o producție medie de 2.000 kg. la ha. Combinele s-au comportat bine, reușind să termine campania fără defecțiuni.

Vă aducem cu această ocazie mulțumirile tuturor muncitorilor, tehnicienilor și inginerilor gospodăriei noastre pentru calitatea mașinilor trimise, pentru lucrul ireproșabil pe care-l executați. Vă urăm totodată succese și mai frumoase în muncă".

Rîndurile de mai sus, spicuite dintr-o scrisoare trimisă astă vară uzinei „Semănătoarea" de colectivul de muncitori, tehnicieni și ingineri al gospodăriei de stat Urziceni din regiunea București, exprimă în cuvinte pornite din inimă dragoste și recunoștință față de constructorii mașinilor agricole. Asemenea scrisori prin care numeroși oameni ai muncii de pe ogoare își arată mulțumirea față de calitatea superioară a utilajului produs în uzinele patriei, devin din ce în ce mai numeroase. Faptul că lucrătorii, tehnicienii și inginerii uzinei „Semănătoarea" izbutesc să pună la îndemîna celor ce muncesc pe ogoare mașini mai multe, mai bune, este strîns legat de progresul remarcabil pe care l-a înregistrat într-un timp foarte scurt această tînără ramură a industriei noastre socialiste.

S-au împlinit 11 ani de cînd a luat ființă uzina „Semănătoarea" prin comasarea a zece mici întreprinderi care produceau pe atunci construcții și mobilier metalic. De la cîteva unelte agricole pînă la combina modernă C-1 fabricată astăzi, saltul este uriaș. Cu sprijinul permanent și multilateral acordat de partid și guvern, capacitatea de producție a uzinelor a putut fi simțitor sporită de la an la an. In prezent, producția de combine este de aproape 4 ori mai mare decît cea din 1957. Au fost introduse utilaje perfecționate care măresc productivitatea muncii, îmbunătățesc calitatea produselor, dau putință să se lărgească sortimentul acestora. In uzină există dispensar, farmacie, club cu săli de spectacole încăpătoare unde se desfășoară o vie activitate culturală.

Folosind cît mai chibzuit condițiile de muncă și de trai din ce în ce mai bune create de regimul democrat-popular, harnicii muncitori, tehnicieni și ingineri ai acestei uzine se străduiesc să dea agriculturii mașini din ce în ce mai multe și mai bune. Să facem cunoștință cu cîțiva dintre făurarii acestora.

Sîntem la noua secție de turnătorie utilată potrivit cerințelor tehnicii moderne. Aici se produc diferite piese de schimb, „măruntaiele" viitoarelor mașini agricole. Cuptoarele de topit fontă ne trimit în față suflul lor fierbinte care ne face să uităm cîteva clipe că sîntem în miezul iernii. In fața noastră, pe o bandă rulantă, lunecă încet cărucioarele cu formele în care vor lua naștere piesele. Cu mișcări sigure, utemiștii Ion Moroieru și Dobre Stelian toarnă în forme fonta lichidă. Aidoma unui șarpe incandescent metalul lunecă în interior răspîndind în jur ploaie de scîntei.

Intr-un colț al atelierului îl întîlnim pe șeful de brigadă Ion Spînu, urmărind lucrul cu atenție încordată. Comunistul Ion Spînu se numără printre cei mai buni muncitori din atelier. În dreptul lui graficul de producție arată o depășire zilnică a normei de lucru cu 15-20 la sută. Pe grafic întîlnim mai departe alte nume de fruntași: Micu Cezar și Lazăr Grigore amîndoi membri de partid. Depășiri însemnate obțin și formatorul Marin Chiroiu, miezuitoarea Elena Munteanu, sau topitorul de fontă Rusu Ion.

La turnătorie se realizează acum o productivitate ridicată a muncii datorită perfecționărilor introduse anul trecut. Intreg procesul de producție este acum mecanizat.

In vechea turnătorie turnarea celor mai multe piese se făcea la sol, iar manipularea lor cu roabele și remorcile. Efortul fizic al unui turnător-formator, de pildă, era mare, iar productivitatea muncii redusă: jumătate din cea de acum. Prin introducerea mecanizării și a perfecționării procesului de producție se reușește la reperul 2530, bunăoară, să se formeze într-o singură formă trei bucăți în loc de două, iar la reperul 3458, opt piese în loc de șase. Mărirea numărului de piese turnate pe placă duce la rîndul ei la micșorarea consumului specific de metal; pe de altă parte, calitatea pieselor produse s-a îmbunătățit simțitor micșorîndu-se cu mult procentul de rebuturi. Toate

Ing. N. FLORIAN

(Continuare în pag. a 4-a)

O nouă victorie remarcabilă a științei și tehnicii sovietice

Lansarea în U. R. S. S. a unui satelit artificial al Pămîntului în greutate de 6.483 kg.

Ziarele au anunțat că sîmbătă, 4 februarie 1961, Uniunea Sovietică a lansat, cu ajutorul unei rachete perfecționate, cu mai multe trepte, un satelit artificial greu al Pămîntului.

Potrivit comunicatului transmis de agenția Tass, satelitul cîntărește, fără ultima treaptă a rachetei purtătoare, 6.483 kg. Pe satelit se află instalat un sistem radiotelemetric pentru controlarea parametrilor elementelor constructive și un aparataj pentru măsurarea traiectoriei. Intregul aparataj de pe bordul satelitului a funcționat normal atît pe sectorul plasării pe orbită, cît și în cursul deplasării ulterioare.

Sarcinile tehnico-științifice fixate în legătură cu lansarea satelitului au fost realizate.

Vestea lansării de către U.R.S.S. a unui nou satelit artificial al Pămîntului în greutate de 6.483 kg a stîrnit un viu interes în întreaga lume.

Așa după cum arată o știre venită din Italia, postul de radio Roma și-a întrerupt emisiunea obișnuită și a transmis ascultătorilor vestea despre noul succes al științei și tehnicii sovietice. De asemenea, agenția A.N.S.A. a transmis ziarelor această știre, în afara programului obișnuit.

Un mare răsunet a avut lansarea rachetei, încă din prima zi, în S.U.A. Toate posturile de radio și televiziune americane au transmis-o imediat. La Departamentul Presei numeroși corespondenți, în așteptarea unei conferințe de presă, au discutat cu admirație despre această însemnată realizare a Uniunii Sovietice. Mulți dintre corespondenți au spus că satelitul are o greutate „extraordinară" și au afirmat că nu se îndoiesc cîtuși de puțin că primul om care va ajunge în Cosmos va fi un om sovietic.

Ziariștii l-au întrebat apoi pe Salinger, reprezentantul Casei Albe, pentru problemele presei, ce le poate spune despre satelitul lansat de Uniunea Sovietică. Salinger a declarat că Uniunea Sovietică a lansat un satelit greu și că acest lucru a fost adus la cunoștința președintelui Kennedy.

Pentru a se putea culege datele necesare, centrul american de control pentru supravegherea spațiului cosmic a anunțat că toate stațiunile din întreaga lume subordonate acestui centru au primit dispozițiuni să urmărească satelitul sovietic. Circa 100 de stațiuni au transmis date importante despre zborul „uriașului satelit sovietic".

La rîndul său, agenția americană „United Press International" a comunicat, printre altele, că „lansarea în Uniunea Sovietică a unui nou satelit gigant a demonstrat încă o dată un fapt bine cunoscut oamenilor de știință americani și anume că rușii au rachete mult mai puternice.

Vorbind despre noul satelit sovietic, Leonard Carter, secretar al Societății interplanetare britanice a spus că aceasta constituie „un mare pas înainte". Și mai departe, Carter a adăugat: „rușii au demonstrat fără nici o umbră de îndoială că dificultățile care stau în fața zborului omului pe orbită au fost învinse. Nu mai există nici un impediment în calea zborului omului în jurul lumii".

Așa după cum au declarat înșiși oamenii de știință și ziariștii din țările capitaliste, noul satelit lansat de Uniunea Sovietică constituie unul dintre cele mai remarcabile succese ale omului în lupta pentru cunoașterea și cucerirea spațiului cosmic. Nu există om cinstit care să nu se bucure de acest succes al țării sovietice, țara cea mai înaintată din lume și către care își îndreaptă privirile cu admirație toate popoarele globului pămîntesc.

Succesele obținute de U.R.S.S în explorarea Cosmosului dovedesc superioritatea față de S.U.A. și celelalte țări capitaliste a științei și tehnicii sovietice.

Oamenii de știință sovietici au obținut realizări uimitoare, aducînd țara lor pe primul loc în domeniul științei și tehnicii. Poporul romîn se bucură din toată inima de succesele marelui popor sovietic și-i urează noi succese pentru binele întregii omeniri.

La sfat cu bătrînii

...29 ianuarie. O zi senină, geroasă. Vechiul oraș Călărași primea în dimineața aceea oaspeți.

La invitația consiliului raional F.D.P. au venit peste 200 de bătrîni, țărani colectiviști din comunele raionului, precum și o parte din muncitorii pensionari din oraș, ca să-și depene amintirile despre viața grea din trecutul cînd moșierii și capitaliștii stăpîneau țara.

La acest sfat al bătrînilor au venit din oraș și mulți tineri care vor vota anul acesta pentru prima dată. Ei au ascultat cu mult interes, tot ce povesteau bătrînii.

— Îmi amintesc, spunea Gheorghe Ston, pensionar, fost muncitor în portul Călărași, că munceam la unu Ionescu Badia, moșier și negustor mare de cereale. L-am văzut cum a schingiuit pe un țăran pentru că rupsese un porumb din lanul boieresc. Țăranul voia să coacă porumbul și să-l dea copilului flămînd, care stătea la umbra căruței, legat de roată. Amară viață a fost. Exploatatorii ca Ionescu Badia veneau apoi și ne cereau votul, iar dacă veneai să te împotrivești, atunci țăranul era dat pe mîna bătăușilor și a jandarmilor.

— Ehei, ce bătaie am luat eu, a intrat în vorbă bătrînul Ion Urceanu, tată a 11 copii, pentru că am spus într-un grup de oameni că alegerile sînt pentru boieri mumă și pentru noi ciumă.

La fel a vorbit și moș Aurel Tudorache, membru al gospodăriei colective „Răscoala 1907" din satul Cocomeanca.

— Părinții mei au fost săraci, iar eu și mai sărac. După primul război mondial, am rămas orfan de tată împreună cu cei 5 frați ai mei. Zile amare am îndurat. Aveam numai 2 ha. de pămînt, dar trebuia să astîmpăr foamea la 9 copii. Mi-aduc aminte cum prin 1929, spunîndu-i necazul primarului din comună, acesta m-a trimis la un boier zicînd că a pus el o vorbă bună pentru mine. Îl cunoșteam eu bine pe moșieri, dar la acesta la care mă trimitea primarul, nu lucrasem. Cînd am intrat în curte, boierul și cucoana stăteau și beau cafele. În văzul lor, cîinii au sărit pe mine, m-au trîntit la pămînt și m-au încolțit așa de bine încît nu am mai putut fi bun de muncă multă vreme. Am cerut boierului să mă ajute cu ceva să mă vindec,

Un aspect din sala

El însă mi-a spus să merg la primar, că el m-a trimis. Ce căutare puteam avea noi pe acele timpuri. Una singură. De a robi la moșieri și chiaburi.

— Sînt călărășean de mic copil — a început apoi a povesti Augustin Popescu, fost mecanic de locomotivă, în prezent pensionar. Aici am crescut, aici am îmbătrînit. Dar nu... Am greșit, nu sînt bătrîn, sînt așa de fericit că am trăit să ajung zilele de azi cum nici nu vă puteți închipui. Și noi cei din C.F.R., ca de altfel, toți muncitorii am avut în trecut o viață grea.

Cît despre alegerile de atunci, știți cu toții erau o rușine. Partidele erau atîtea încît nici nu le mai puteai ține minte. Îmi aduc bine aminte că cu 3—4 săptămîni înainte de ziua votului veneau fel de fel de boieroi și ne promiteau marea și sarea. Ne spuneau că vor face străzi bune, lumină electrică, școli, dispensare, că vom trăi mai bine. După alegeri nu-i mai vedeai. Orașul nostru rămînea tot așa. Oamenii tot muritori de foame, iar domnii plecau în străinătate, că țara nu le mai plăcea și se lăfăiau cheltuind munca și truda poporului obidit.

Vremuri apuse pentru totdeauna.

Bătrînii adunați la Călărași au vorbit cu tristețe de ce a fost altădată. Dar în sală s-au auzit și altfel de vorbe:

— Azi trăim și noi zile la care în trecut nici nu ne puteam gîndi — spunea Maria Vărbomită, colectivistă din comuna Ciocănești.

— Gospodăria colectivă ne-a schimbat viața, spunea Mihai Bădiță, colectivist din satul Ceocu. În locul piroștriilor au luat locul aragazele. În casele noi construite avem azi lumină electrică, iar locul rogojinii l-a luat mobila și paturile cu somiere care te leagănă cînd te întorci de pe o parte pe alta.

Despre viața de ieri și cea de azi au mai vorbit și alți bătrîni. Cu această ocazie, tinerii au putut afla și mai bine ce deosebire mare este între viața grea pe care o duceau în trecut oamenii, și viața fericită de azi pe care și-o făuresc sub înțeleapta conducere a partidului.

Adînc mișcați de atenția de care se bucură bătrînii în anii regimului nostru de democrație populară, cei adunați la Călărași au lansat cu această ocazie o chemare către toți colectiviștii din regiunea București, ca toți să întîmpine ziua alegerilor de la 5 martie cu noi succese în pregătirea campaniei agricole.

RĂSPUNDEM CITITORILOR

HARALAMBIE LUNGEANU de la Trustul Gostat Suceava care și-a cumpărat o motoretă, întreabă dacă are nevoie de permis de conducere și de unde trebuie să scoată număr de circulație.

RĂSPUNS: Motoretele cu capacitate cilindrică pînă la 98 cm. se înscriu în circulație la sfatul popular de domiciliu. Pentru aceasta nu trebuie să posedați carnet de conducere. În această categorie intră și scuterele.

★

MARIN I. CRACES din comuna Salcia, raionul Tr. Măgurele, regiunea București, arată că are 13 ani vechime pentru activitate depusă înainte de anul 1944. După lege, ar putea primi pensie dacă ar putea dovedi ca vechime cel puțin 10 ani, dar nu posedă acte decît numai pentru o perioadă de 3 ani. Întreabă dacă poate reconstitui vechimea în muncă.

RĂSPUNS: Vechimea în muncă se poate dovedi cu martori numai de acei care sînt în cîmpul muncii la data cînd solicită prin organele sindicale reconstituirea vechimei.

★

ION BOLEA, membru al G.A.C. din comuna Bogdănița, raionul Bîrlad, regiunea Iași, arată că este pensionar avînd 21 de ani vechime în muncă. Actualmente lucrează în cadrul G.A.C. Întreabă dacă și această perioadă — cît muncește ca colectivist i se consideră vechime în muncă.

RĂSPUNS: Art. 88 din Regulamentul pentru aplicarea Decretului privind dreptul la pensie în cadrul asigurărilor sociale de stat și a condițiilor de aplicare a Decretului nr. 292/1959, arată că se consideră vechime în muncă și perioada cît angajatul a lucrat ca membru al gospodăriilor agricole colective sau al cooperativelor de producție.

★

MIHAI GHIORGHIȘ salariat la G.A.S. Liteni, raionul Fălticeni, regiunea Suceava arată că i s-a aplicat asupra salariului o reținere de către organele de control și revizie ale Ministerului Finanțelor și întreabă dacă făcînd contestație i se mai pot efectua reținerile.

RĂSPUNS: Dacă considerați că reținerea este nejustă și puteți să dovediți acest fapt puteți să faceți contestație. Introducerea contestației însă nu suspendă executarea dispoziției de reținere. Dacă vi se admite contestația, vi se restituie sumele reținute.

Ne vom strădui ca angajamentele să fie îndeplinite cu cinste

Anul trecut, lucrătorii gospodăriei noastre de stat au muncit cu sîrguință pentru a îndeplini prevederile contractului colectiv, privitoare la planul de producție. Ca urmare a depășirii planului de producție la grîu, la porumb boabe, lapte, carne de porc etc. gospodăria a obținut beneficii de 2.350.000 lei.

Angajamentele luate în noul contract colectiv aprobat zilele trecute în adunarea generală, prevede indici și mai mobilizatori. Astfel, față de planul de 2.500 de tone la grîu, lucrătorii noștri s-au angajat să obțină 3.099 tone; față de planul 1.020 tone la porumb boabe, să realizeze 1.467 de tone; în loc de 9.350 hl lapte cît e stabilit în plan, să realizeze 10.225 hl; în loc de 1.000 tone carne de porc, peste 1065 tone. Astfel, activitatea gospodăriei se va putea încheia cu beneficii peste plan de 468.000 lei.

La rîndul lor, mecanizatorii s-au angajat ca în 1961 să lucreze cel puțin 2.000 de ore cu fiecare tractor, față de 1.700 de ore cît e planificat și să obțină economii de cel puțin 40.000 lei.

Pentru a sprijini eforturile lucrătorilor noștri pentru îndeplinirea acestor frumoase angajamente, conducerea gospodăriei s-a obligat prin noul contract colectiv să creeze condiții de muncă și de trai cît mai bune. De exemplu, pînă la 10 august, în sectorul mecanic va fi revizuită instalația electrică, se vor construi mai multe pompe de apă, va fi construită o rampă de spălat mașini, în sectorul zootehnic va fi construită o linie de decovil, activitatea cantinei va fi îmbunătățită etc.

Pentru a fi sprijinită mișcarea de inovații și raționalizări, între altele va fi organizată o expoziție permanentă de inovații, iar în scopul ridicării gradului de calificare profesională a muncitorilor se va introduce carnetul tehnic.

Ținîndu-se seama de faptul că în 1960 activitatea culturală a lăsat de dorit din cauză că între altele au fost neglijate condițiile necesare bunei desfășurări a acestei munci, conducerea gospodăriei s-a obligat în noul contract să repare acoperișul clubului, să asigure încălzitul în sala și camerele clubului, să fie confecționate dulapuri și mese la bibliotecă, să fie reparată stația de radioamplificare (care stă nefolosită de vreo 6 luni) etc.

În vederea bunei desfășurări a activității sportive s-a prevăzut în noul contract colectiv, amenajarea unei piste GMA, împrejmuirea terenului de fotbal, cumpărarea de noi echipament etc.

La rîndul-i comitetul sindicatului și-a luat angajamentul să sprijine buna desfășurare a întrecerii socialiste, să organizeze cel puțin odată pe lună consfătuiri de producție în cadrul grupelor sindicale, să editeze decadal foaia volantă, să organizeze schimburi de experiență între fruntași, să sprijine îndeplinirea angajamentelor conducerii menite a asigura o rodnică activitate culturală de masă etc.

Credem că realizarea angajamentelor luate prin contractul colectiv de către conducerea și comitetul sindicatului gospodăriei este chezășuită și de faptul că în acest scop s-au trasat sarcini concrete unor tovarăși de răspundere. Pentru realizarea indicilor de plan, sarcinile au fost defalcate pe brigăzi și s-au luat măsuri ca muncitorii să le cunoască temeinic.

În scopul reducerii prețului de cost anul acesta se va urmări aplicarea gospodăririi chibzuite la toate brigăzile, astfel încît să nu fie depășite baremurile prevăzute, ci dimpotrivă, să se realizeze cît mai importante economii.

Trimestrial, s-a prevăzut să fie analizat în adunare generală modul cum sînt îndeplinite prevederile contractului colectiv.

De asemenea, în cadrul consfătuirilor de producție a grupelor sindicale, se vor stabili să fie rezolvate toate problemele importante menite a duce o tot mai bună desfășurare a procesului de producție, și la continua ridicare a gradului de calificare profesională.

Pentru traducerea în viață a angajamentelor asumate, atît consiliul gospodăriei, cît și comitetul sindicatului au și trecut la lucru. O serie de prevederi, ca de exemplu, înființarea cabinetului tehnic, repararea acoperișului clubului, construirea unor noi padocuri în sectorul zootehnic sînt pe cale de a fi rezolvate.

Sintem pe deplin convinși că, îndrumați de organizația de partid, lucrătorii gospodăriei noastre vor contribui cu avînt sporit la îndeplinirea tuturor angajamentelor, astfel încît bilanțul contractului colectiv la sfîrșitul anului, să poată primi calificativul „foarte bine".

KELLER MIHAI
directorul gospodăriei agricole de stat Dîlga
și NEDELCU MIELUȘ
președintele comitetului sindicatului

Grup social. Două cuvinte care oglindesc grija pentru oamenii muncii a partidului, a statului nostru democrat-popular. Clădirile din fotografia de mai sus, construite în ultimii ani, reprezintă grupul social al gospodăriei de stat Dîlga din regiunea București.

„EU SÎNT BRANCA, fata ei!"

— E-acasă tovarășa Grozescu?

— Nu-i aici, da' ce doriți?

— Aș vrea să vorbesc cu dînsa.

— Puteți vorbi și cu mine. Eu sînt Branca, fata ei!

— Îmi pare bine, dar... nu cred să știi dumneata ce mă interesează pe mine.

— Da' de unde știți că nu? Ia întrebați-mă, să vedeți!

E, 'năltuță și vioaie fiica colectivistei Maria Grozescu din comuna Călugăreni, raionul Giurgiu.

Carnet de reporter

— Poftiți în casă! zice ea. Pe frigul ăsta să stați afară...

Intru și parcă mi-e milă să calc pe covoarele moi și curate.

— Da' cum se face că ești singură? o întreb pe fetiță.

— Nu sînt singură, ci cu Lenuța; ea e mai mică — are 6 ani.

— Și nu vă e frică să stați singure?

— De ce să ne fie frică? Avem, amîndouă la un loc... 16 ani! Și... ce ziceți că vreți să vorbiți cu mămica?

— Ceva despre munca dumneaei în gospodăria colectivă...

— Ei, atunci e foarte bine. Asta pot să vă spun și eu. Da-ntîi... poftiți o clătită.

— Mulțumesc, eu nu mănînc.

— Atunci... nici eu nu vă spun!

— În fața acestei alternative, mă predau.

— A intrat în colectivă în '52 — zice fetița. Eu aveam atunci 2 ani. Da', am aflat cînd m-am făcut mai mare că mama a fost prima care s-a înscris cu cererea numărul 1. D-aia cei din colectivă îi mai spun și „tovarășa numărul 1". Da'... mîncați, că altfel nu mai spun.

— Uite că mănînc! zic eu. Cum îl cheamă pe tăticu?

— Pe el, Gavril Grozescu. Da' e foarte bun tăticu și se pricepe la multe: a fost și grădinar și îngrijitor la vaci... nu este așa, Lenuțo?

Lenuța e ocupată acum cu un motan, așa că n-are timp să-mi confirme. Lemnele troznesc în soba de teracotă, în timp ce Branca Grozescu continuă:

— Vă place la noi? Uite, avem și radio și mobilă nouă... vreți să ziceți că nu-i frumoasă?

— Ba-i foarte frumoasă! zic. Cînd ați făcut toate astea?

— De cînd sîntem în colectivă. Că și case ne-am făcut!

Și pronunță acest „ne-am" cu atîta gingășie, că o pierd toată din ochi.

— Asta-nseamnă, o iscodesc eu, că mămica și tăticu au muncit bine și au realizat venituri frumoase.

— Păi au muncit! Da' și ei sînt mulțumiți, că au luat vreo trei mii kg. grîu, peste patru mii de lei, ceapă, cartofi, untdelemn... nu este așa, Lenuțo?

Lenuța întîrzie cu răspunsul, de data aceasta avînd greutăți neprevăzute: se cázneşte să scoată ghearele motanului dintr-un ghemuleț de lînă.

— La cine ții mai mult?

Branca mă privește-n ochi:

— Mai mult și mai mult la mămica și tăticu și la tovarășa profesoară că e bună și ne învață lucruri frumoase și ne-a dus în excursie la București. Știți ce am văzut acolo? Vai, ce multe am văzut!

— Și unde o fi mămica?

— Acum trebuie să fie la Casa Alegătorului.

— Și ce face acolo?

— Eee!... rîde ea ștrengărește. Nu știi c-o s-avem alegeri? Da'... să nu-i spuneți că v-am spus eu!

— Bine, Branca, nu îi spun... dacă mai îmi spui ceva: dac-ar fi ca să votezi... tu cu cine ai vota?

O clipă, fata se uită pe fereastră, urmărind fulgii de nea. Își rotește privirile prin casă și apropiindu-și obrăjorii de teracota încălzită, șoptește emoționată:

— Cu cei care au făcut să avem o copilărie fericită!

VALERIU FILIMON

INFORMAȚIE

Ieri au început în Capitală lucrările sesiunii anuale de referate și comunicări științifice a Institutului de Cercetări Zootehnice.

Cuvîntul de deschidere a fost rostit de tov. dr. Virgil Gligor, directorul institutului, care a subliniat că la actuala sesiune se vor prezenta cele mai importante rezultate obținute în anul trecut în munca de cercetare zootehnică.

Lucrările sesiunii continuă.

Toate cercurile să fie la nivelul celor fruntașe

Ion Mihet, Iosif Vlaicu, Gherasie Orșa și Niculae Circi, sînt membri de frunte ai gospodăriei agricole colective „Drumul lui Lenin" din comuna Ilia, reședință a raionului cu același nume. Dar Mihet, Vlaicu, Orșa și Circi, nu sînt fruntași numai la treabă în gospodărie. Acum, pe timp de iarnă, bunăoară, pe cîteși patru ai să-i găsești în fiecare miercuri spre seară la sediul gospodăriei, pentru a participa la cursurile învățămîntului agrozootehnic de masă.

— Venita-ți măi oameni buni? Tot voi sînteți și azi cei dintîi, îi primește de fiecare dată la cercul agricol, Nistor Sevastian, președintele colectivei.

— Venit-am Nistore, că acasă acuma în vreme de iarnă, tot n-avem ce face. Aci la cerc, mai învățăm cîte ceva, îi răspunde președintelui unul dintre cursanți.

— Și avem încă destule de învățat, se băgă în vorbă și Iulius Mica, și el cursant de frunte, care tocmai intra în încăpere. Da' ce mă, îi ușoară treabă, mai zise el, ca pe o vreme așa de nepotrivită la lucrarea pămîntului, cum a fost în anul trecut, să scoți totuși vreo 2.000 de kile de floarea soarelui la ha, 20.000 de kile de sfeclă de zahăr, apoi grîu și cucuruz mult?

Oamenii l-au aprobat și de astă dată pe Mica, căci cele învățate la cercul agrotehnic au contribuit mult la o mai bună lucrare a pămîntului în anul care a trecut. Aceasta e o explicație în plus, de ce și în această iarnă toți acei colectiviști care s-au înscris să urmeze la învățămîntul agrotehnic de masă de la colectiva din Ilia, sînt prezenți în fiecare miercuri la cursuri. Aci, ei au ascultat, pînă zilele trecute, 8 lecții pe care le-a predat inginera agronom Maria Bota. Din lecțiile predate, amintim: „Îngrijirea semănăturilor pe timp de iarnă", „Îmbunătățirea calității semințelor", „Folosirea îngrășămintelor chimice și naturale pe timp de iarnă" etc., de la care colectiviștii de aci au avut multe de învățat. Pentru ca cursanții de la colectiva din Ilia să acumuleze cît mai multe din cele predate de lector, inginera Bota însoțește lecția, de fiecare dată, și cu demonstrații practice.

Așa își desfășoară activitatea cercul agrotehnic de la colectiva din Ilia. Și dacă ar fi să mai dăm și alte asemenea exemple, din acest raion, am mai putea vorbi, bunăoară, și despre cercul de la colectiva din Brisnic (lector inginerul Ilie Stroia), de la cel al gospodăriei colective din Hărău (lector tehniciana agronom Maria Cîrlig) și despre alte cîteva. Ne oprim însă aci cu exemplele bune. Mai departe, ne vom ocupa de alte exemple, de cele rele, că din păcate există destule.

Să luăm, de pildă, cercul agrotehnic de la gospodăria colectivă din satul Bălata, (lector tehnicianul agronom Ion Faur). Mai înainte însă de a vorbi despre acest cerc, trebuie să precizăm că el a fost deschis cu o întîrziere de mai bine de o lună de zile și că pînă acuma lectorul Ion Faur a ținut doar... 3 lecții și astea așa numai de... „ochii lumii", fără ca ele să aibă un conținut bogat în exemple, să fie legate de specificul gospodăriei și de nevoile cursanților.

Și dacă așa stau lucrurile, nu este întîmplător faptul că la lecții a venit doar un număr mic de cursanți. (Aci e vina și a conducerii gospodăriei care nu se interesează de mobilizare).

O dată cu citirea acestor rînduri, tehnicianul agronom Ion Faur, nu trebuie să creadă că dînsul este singurul lector al învățămîntului agrozootehnic de masă din raionul Ilia, care se interesează prea puțin de cercul de care răspunde. Nu. Și aceasta, fiindcă în raionul amintit, mai sînt și alte asemenea exemple. Așa, este și tehnicianul agronom Teofil Andrica, lector al cercului de la gospodăria colectivă din Pojoga, Pavel Manea, lectorul cercului din satul Tătărăști, Marin Silviu, care conduce cercul agricol de la colectiva din Sîrbi și încă alții. Acești lectori au predat pînă în zilele trecute doar cîte 2—3 lecții tot în grabă, neexemplificate și neadecvate la specificul unității respective. Nu-i deci de mirare că la aceste cercuri frecvența la cursuri este foarte mică, iar acei colectiviști care au participat la o lecție, la următoarea nu se mai prezintă, așa cum este cazul la cercul de la Pojoga, condus de tehnicianul Teofil Andrica.

Pentru îmbunătățirea desfășurării învățămîntului agrozootehnic de masă la cercurile mai sus amintite, măsuri eficace vor trebui să ia de urgență nu numai lectorii și unitățile vizate, ci în special secția agricolă a raionului. Credem că un schimb de experiență între lectorii fruntași și cei ale căror cercuri au o slabă activitate, ar fi binevenit în raionul Ilia. În felul acesta, lectorii Faur, Manea, Andrica etc., ar putea lua și ei exemple de felul cum trebuie să se pregătească în vederea ținerii lecțiilor, a conducerii cercului. Aceasta i-ar ajuta la o mai bună și utilă desfășurare a învățămîntului agrozootehnic de masă în unitățile respective, și totodată ar veni și în ajutorul cursanților în vederea îmbogățirii cunoștințelor acestora cu lucruri noi, folositoare despre agrotehnică și avantajele ei.

B. ACIU

Participarea la cerc este foarte bună

În cadrul căminului cultural din satul Bocșa, raionul Zalău, în această perioadă de iarnă funcționează un cerc agrozootehnic condus de profesorul David Constantin.

Pînă acum o săptămînă la acest cerc s-a predat un număr de 6 lecții. Cei 30 de cursanți vin regulat la cursuri și ascultă cu atenție explicațiile care se dau și învățămintele pe care le vor aplica încă din campania de primăvară a acestui an.

Cursanții au ascultat lecții ca: „Solul și compoziția lui" sau „Procedeele folosite pentru mărirea producției la ha" și altele.

Pînă în prezent frecvența la acest cerc este între 98 și sută la sută.

V. MARINESCU
corespondent

„LUNA CĂRȚII LA SATE"

AL. IVAN GHILIA: Ieșirea din Apocalips

— Editura Tineretului —

Carte de război, reflectînd evenimentele din ultima etapă a războiului antisovietic dus de clica antonesceană împotriva voinței poporului nostru, „Ieșirea din Apocalips" reușește să creeze atmosfera grea, apăsătoare, sufocantă a acelor zile. Noua lucrare a lui Ghilia e o carte a suferințelor, a luptelor și a nădejdilor.

Eroina centrală, o bătrînă țărancă, mamă a trei fii (dintre care doi aflați pe front, iar un al treilea desfășurînd activitate revoluționară ilegală în oraș) căutînd să-și afle copiii de la care de multă vreme nu mai are nici un fel de vești, asistă la o serie de evenimente care îi dezvăluie cititorului grozăvia războiului.

Astfel, ea e martora morții unui dezertor, asistă în gară la descărcarea vagoanelor de răniți și mutilați; vizitează spitale gemînd de suferinzi. Încearcă să-i ajute pe toți acești nenorociți cu conștiința că astfel îi ajută pe fiii ei, Gheorghe și Grigore. Îi ajută de asemenea, pe comuniști, convinsă fiind că astfel își ajută al treilea fecior, pe Emil, să-și îndeplinească misiunea, să pună capăt acestei nenorociri cumplite.

Autorul urmărește în același timp, viața de pe front a lui Gheorghe, rănirea sa în cursul unui bombardament, încercarea lui de a evada și apoi de a intra în rîndurile partizanilor, prinderea și împușcarea sa. De asemenea, el urmărește activitatea ilegală a lui Emil, arestarea acestuia, chinurile la care e supus la siguranță, evadarea lui. Ochiului ager al autorului nu-i scapă nici dușmanii de care se lovesc soldații, luptătorii ilegaliști, poporul întreg. Ofițeri fasciști, chestori de poliție și agenți de siguranță, preoți militari, oameni fără conștiință, care și-au vîndut frații sau mitraliază mii și mii de ostași.

În felul acesta, atmosfera de apocalips a acestor zile teribile e mereu întregită cu noi și noi amănunte semnificative. Și toate aceste amănunte semnificative vorbesc într-un fel sau altul de hotărîrea poporului de a se zmulge prin orice mijloace suferințelor îngrozitoare și morții, fascismului și războiului.

De aceea, retragerea haotică a hoardelor fasciste pe de o parte, organizarea forțelor muncitorești în vederea insurecției armate și mai ales, iminenta sosire a Armatei Sovietice eliberatoare, pe de altă parte, stîrnesc în inimile celor mulți, atît de crunt încercați, nădejdi.

„Ieșirea din Apocalips" e o carte care, oglindind tragedia războiului, militează pentru pace — bunul suprem al omenirii.

E. L.

Prietena noastră cartea...

Faptul pe care vreau să-l istorisesc s-a petrecut în toamnă, la o brigadă de la S.M.T. Dorohoi. Plecasem prin satele deservite de către această stațiune însoțit de agronomul șef cînd s-a pornit o ploaie puternică însoțită de furtună. Ne aflam în preajma vagonului de cîmp al brigăzii a doua și ne-am gîndit să ne adăpostim aci, pînă trece furtuna.

— Trebuie că tractoriștii n-au sosit încă de pe cîmp, i-am spus agronomului șef.

— Da, de unde! Sîntem cu toții aci, ne-a întîmpinat șeful de brigadă. Citim. Avem o bibliotecă volantă bună, cu cărți de literatură și broșuri tehnice. Cartea e prietena noastră cea mai bună. De la începutul campaniei de toamnă, seara, după terminarea lucrului, fiecare a citit cîte 2-3 cărți. Ceva mai mult, unele cărți care ne-au plăcut îndeosebi, ca de pildă, „Mitrea Cocor" de Mihail Sadoveanu sau „Moromeții", le-am cumpărat și pentru biblioteca noastră personală.

De cele aflate atunci mi-am adus aminte zilele trecute poposind la S.M.T.-Ciulnița, regiunea București. Tovarășul Tudorache Gheorghe, președintele comitetului sindicatului cu care am discutat despre activitatea culturală din stațiune m-a informat că și aci numeroși mecanizatori ca de exemplu, Ilie Dumitru, Munteanu Gheorghe sau Tudor Vasile și-au alcătuit frumoase biblioteci personale. Deseori, în aceste zile de iarnă, aceștia, și mulți tovarăși de-ai lor vin la biblioteca stațiunii (care are aproape 1.700 de volume) și împrumută cărți. Bibliotecara Pătulescu Elena le recomandă ea însăși de multe ori noutățile. Căci numai în 1960 s-au cumpărat cărți în valoare de 5.000 lei. Mulți tractoriști care iau cărți de la biblioteca stațiunii, cumpără apoi pentru ei de la librăria din comună unele din volumele de literatură sau broșurile tehnice care le-au reținut atenția în mod deosebit. Pentru a-i îndemna pe mecanizatori să citească mult, bibliotecara, la îndrumarea organizației de partid, a alcătuit acum biblioteci pentru fiecare din cele 13 dormitoare din stațiune. Seara, după ce se închide la club, ea trece pe la dormitoare și împrumută mecanizatorilor din cărțile așezate în bibliotecile de aci.

Alteori, tov. Tudorache organizează recenzii de cărți. Ultima recenzie a fost ținută de către mecanicul Ioniță Ștefan, responsabil cu munca culturală de masă în comitetul sindicatului, despre romanul „Pămînt desțelenit" de Mihail Șolohov.

O preocupare susținută pentru o rodnică activitate cu cartea desfășoară multe alte comitete ale sindicatelor din S.M.T.-uri și gospodării agricole de stat. La G.A.S. Hălchiu, am văzut la cantină și la ateliere foto-montaje din coperți ale cărților noi cumpărate la biblioteca gospodăriei; la S.M.T. Buda, regiunea Ploiești, în noul contract colectiv s-a prevăzut cumpărarea de cărți noi în valoare de peste 2.500 de lei etc.

Nu peste tot locul însă, din păcate, se observă aceeași atenție pentru atragerea muncitorilor, tehnicienilor, inginerilor și funcționarilor către cărțile de la bibliotecă. La gospodăria de stat Oltenița, de exemplu, există două biblioteci — una la centru, iar alta la secția Oltenița. Ce folos însă dacă ele stau închise cu lacăte. Cauza? Lipsește bibliotecarul...

N-ar fi oare momentul ca și în S.M.T.-urile și G.A.S.-urile unde activitatea bibliotecilor încă lîncezește cărțile cumpărate să fie popularizate și bineînțeles, folosite de către lucrătorii acestor unități?

AL. RAICU

O BIBLIOTECARĂ HARNICĂ

Biblioteca căminului cultural din comuna Cuza-Vodă, raionul Medgidia, posedă peste 3.600 de volume. În fotografie: cîțiva cititori consultînd cărțile recomandate de către bibliotecară.

Și-au format biblioteci personale

În raionul Fetești, regiunea București, în cadrul „Lunii cărții" în prezent se desfășoară o intensă muncă de popularizare a cărților tehnice-agricole, beletristice etc. organizîndu-se în majoritatea comunelor și expoziții, standuri de cărți, recenzii la căminele culturale etc.

Rezultatul acestei rodnice activități au și început să se arate. Astfel, în raionul nostru există de pe acum 290 de biblioteci personale.

Este demn de scos în evidență faptul că 107 mecanizatori de la S.M.T.-Făcăeni au cumpărat în 1960 cărți în valoare de 7.580 lei, creîndu-și biblioteci personale.

Printre mecanizatorii din această stațiune de mașini și tractoare care și-au creat biblioteci personale se numără șeful de brigadă Spînu Victor (în același timp președinte al comitetului sindicatului), tractoriștii Piscoci Constantin, Dragomiricu Gheorghe, Cristea Moise și alții.

BANCIU GH. CONSTANTIN
corespondent

In anul trecut numărul vacilor de lapte în gospodăria colectivă din Mădăras, regiunea Crișana, a crescut cu peste 100 de capete. Pentru buna adăpostire a acestora, colectiviștii de aici au ridicat un grajd mare și modern, în care pot fi adăpostite 200 vite mari. În fotografie: exteriorul noului grajd al gospodăriei colective

In gospodăriile colective din raionul Medgidia

Mai multă atenție incubației la păsări

Anul trecut, gospodăriile colective din raionul Medgidia, au scos de la incubatoarele proprii un număr de aproape 80.000 pui de o zi. În vederea înjghebării de noi ferme avicole, aceste unități au mai procurat pentru creștere peste 106.000 pui de găină de la gospodăria de stat Donca Simo și stațiunea de incubație Cernavodă.

Cele mai bune rezultate în acțiunea de incubație și creștere a păsărilor au fost obținute anul trecut de colectiviștii din Tîrgușoru și Grădina. La gospodăria colectivă „Dezrobirea" din comuna Tîrgușoru, cu ajutorul celor 6 incubatoare proprii, au fost scoși în anul 1960, circa 10.000 pui de găină. Asigurînd o bună îngrijire și hrănire păsărilor, colectiviștii din Tîrgușoru au obținut anul trecut de la ferma avicolă un venit de 55.454 lei.

Potrivit planului stabilit pe raion, gospodăriile colective din raionul Medgidia trebuie să crească în acest an, 275.000 păsări și să valorifice prin întreprinderile de stat, circa 225.000 păsări.

Pentru realizarea acestei sarcini, gospodăriile care au incubatoare proprii, vor scoate în acest an un număr de 123.000 pui de o zi. Restul de pui se vor procura de la stațiunea de incubație Cernavodă, care va trebui să livreze gospodăriilor colective cca. 180.000 pui. Un număr mare de pui vor crește în acest an îndeosebi gospodăriile colective din Cuza Vodă, Corbu de Sus, Corbu de Jos, și Mihail Kogălniceanu. Fiecare din aceste unități va trebui să crească în acest an peste 10.000 pui.

Ne aflăm într-o perioadă de timp cînd cea mai mare parte a incubatoarelor trebuie să funcționeze din plin. În majoritatea gospodăriilor colective din raionul Medgidia, lucrurile nu stau așa. Pînă la data de 28 ianuarie, erau puse în funcție numai incubatoarele gospodăriilor colective din Corbu de Jos și Tîrgușoru.

O cauză care a contribuit la întîrzierea sezonului de incubație a fost hrănirea nerațională a păsărilor. La G.A.C. Gura Dobrogei de exemplu, păsările sînt ținute în adăposturi necorespunzătoare, iar hrănirea lor se face doar cu grăunțe de porumb. Ca urmare, producția de ouă este foarte redusă. Din păcate, asemenea exemple se întîlnesc în majoritatea gospodăriilor colective din raion. Rare sînt unitățile care administrează în hrana păsărilor orz sau ovăz încolțit, morcovi și alte nutrețuri care stimulează producția de ouă pe timpul iernii.

Un obicei dăunător care împiedică buna desfășurare a acțiunii de incubație în raionul Medgidia, este tendința gospodăriilor colective de a scoate și crește pentru prăsilă un număr însemnat de pui în perioada de vară și toamnă. Se știe că puii scoși vara și toamna au rezerve nutritive reduse față de cei scoși iarna și primăvara, fapt care-i face să fie mai sensibili la diferite boli. Bunăoară, o mare parte din puii de găină scoși toamna de stațiunea de incubație din Cernavodă și livrați gospodăriilor colective „Flamura Roșie" din satul Peștera și „Gh. Dimitrov" din satul Veteranu, au murit de diferite boli. Pe de altă parte, puii scoși de la incubație vara și toamna, și care supraviețuiesc bolilor, devin în iarnă puicuțe slab productive, fapt care influențează în mod negativ aprovizionarea stațiunilor de incubație cu ouă suficiente. Spre exemplu, din cele 830 păsări existente la gospodăria colectivă din satul Peștera, doar 140 sînt găini adulte, restul fiind puicuțe care n-au început ouatul, cu toate că primesc o bună furajare.

În loc să învețe din lipsurile anului trecut, se constată că organele zootehnice raionale merg și în prezent tot pe linia cea mai ușoară și anume aceea a scoaterii și creșterii puilor pentru prăsilă în timpul verii și toamnei.

★

Pentru lichidarea acestei practici dăunătoare, este necesar ca organele zootehnice și veterinare raionale să depună eforturi sporite pentru ca în scurt timp toate incubatoarele existente în gospodăriile colective să fie dezinfectate și puse în stare de funcțiune. O măsură principală care trebuie luată acum, este îmbunătățirea radicală a hrănirii și întreținerii păsărilor pe timpul iernii, în așa fel, încît în această perioadă producția de ouă să fie sporită în fiecare gospodărie colectivă. Totodată, trebuie asigurat numărul necesar de cocoși pentru întreg efectivul de păsări matcă, iar acolo unde există disponibil, aceștia să fie valorificați de îndată.

Pentru prevenirea pierderilor datorită tifozei aviare, este necesar ca în fiecare gospodărie colectivă și de stat care livrează ouă pentru incubație, să se facă periodic operația de hemoaglutinare. În acest scop, organele veterinare au datoria să urgenteze efectuarea acestei lucrări pentru ca unitățile indemne la tifoza aviară să poată livra la timp ouă pentru stațiunile de incubație.

Ing. T. BÎLBÎIE

Corespondenții despre adunările generale în gospodăriile agricole colective

Obiective precise

● Zilele trecute, la sediul căminului cultural din comuna Mihai Bravu, raionul Giurgiu, a avut loc adunarea generală a G.A.C. „Secera și Ciocanul" pentru discutarea planului de producție pe anul 1961. Cei peste 900 de colectiviști prezenți în sală au ascultat cu multă atenție planul de producție pe anul 1961 prezentat de consiliul de conducere al gospodăriei. Pe lingă producțiile mari prevăzute la hectar, colectiviștii de aici au hotărît ca din veniturile ce le vor obține să cumpere 30 vaci de lapte, 500 oi, 25 scroafe, 1.000 de păsări.

Pentru a realiza aceste obiective, colectiviștii au hotărît să livreze statului pe bază de contract 12 vagoane grîu, 30 vagoane cu porumb, 55 tone floarea-soarelui, 50 tone cartofi, 163 tone fasole și mazăre, 500 tone sfeclă de zahăr, 460 tone pepeni și roșii, 1.100 kg. lînă, 23.000 litri lapte de vacă și oaie și alte însemnate cantități de produse agroalimentare, de unde gospodăria va realiza un venit de peste 1.722.960 lei.

● Tot într-una din zilele trecute, a avut loc și adunarea generală a colectiviștilor din comuna Vieru, din același raion. Și colectiviștii de aici au hotărît să înfăptuiască în acest an importante obiective.

De pildă, ei vor cumpăra 35 vaci de rasă, 25 juninci, 25 scroafe, 600 oi, 1.000 păsări și vor construi 2 grajduri moderne, o maternitate, un saivan, un coteț de păsări, o remiză, un atelier etc. De remarcat este faptul că pentru construcții, colectiviștii au și procurat materiale în valoare de peste 140.000 lei. Odată cu discutarea planului de producție, colectiviștii din Vieru au hotărît ca în acest an să vîndă statului pe bază de contract 96 vagoane de porumb, grîu și floarea-soarelui, 12 vagoane de orez și ricin, 330 vagoane sfeclă de zahăr, 32 vagoane de legume și zarzavaturi, 60.000 litri lapte de vacă și oaie, cît și 1.500 kg. lînă. Din valorificarea produselor agroalimentare gospodăria va obține un venit de peste 3.135.460 lei.

TRAIAN BARBĂLATĂ
corespondent

Hotărîri de buni gospodari

Adunarea generală ținută de curînd la gospodăria colectivă din Valea Florilor, raionul Turda, în cadrul căreia a fost prezentată darea de seamă asupra muncii de un an și planul de producție pe 1961, s-a concretizat prin însuflețire și discuții interesante.

Darea de seamă a arătat că începutul a fost greu pentru colectiviștii din Valea Florilor. Pe lingă că le-a lipsit experiența în munca unită, ei duceau și lipsa unor construcții, a brațelor de muncă etc. Doar au început-o cu 47 familii, cu 268 ha teren, cu 10 bovine, 45 oi, 4 porci...

Conduși cu pricepere de comuniști, colectiviștii din Valea Florilor, au reușit în scurtă vreme ca printr-o muncă însuflețită să-și sporească averea colectivă, să consolideze tot mai mult gospodăria și o dată cu aceasta să-și îmbunătățească nivelul de trai. Astăzi cele 87 de familii de colectiviști au 76 de bovine din care 24 vaci cu lapte, 378 ovine, 36 porcine, 130 de păsări, iar fondul de bază s-a ridicat la 776.227 lei față de 35.000 lei cît era la început.

Deși condițiile de climă din acest an nu au fost tocmai favorabile, totuși colectiviștii au dobîndit recolte bune. Cele mai mari venituri le-a dat cultura sfeclei de zahăr. La această cultură a fost introdus sistemul premial, în funcție de producția obținută. Acesta a stimulat pe colectiviști, lucru care a dus la depășirea planului prevăzut. Astfel, de pe cele 20 ha însămînțate cu sfeclă de zahăr, colectiviștii au realizat un venit de 192.880 lei și au primit 4.807 kg zahăr și 16 vagoane de borhot. Cele mai mari producții la sfecla de zahăr le-au obținut colectiviștii Dordai Aurel, Bretea Mihai, R. Ilie și alții.

Deoarece sistemul premial s-a dovedit un stimulent mobilizator pentru sporirea producției la ha, colectiviștii au hotărît în adunarea generală ca în anul acesta să introducă acest sistem la toate culturile.

De asemenea, pentru viitor, colectiviștii au hotărît să-și dezvolte și mai mult șeptelul de animale. Ca urmare, numărul vacilor va crește în anul 1961 la 86, care vor aduce un venit bănesc de cel puțin 120.000 lei.

Noile obiective care au fost incluse în planul pe 1961, o dată îndeplinite, vor contribui și mai mult la consolidarea colectivei din Valea Florilor, vor face și mai bune traiul și viața colectiviștilor.

I. CORDOS
corespondent

Reales pentru a 5-a oară

Membrii gospodăriei colective „Horia, Cloșca și Crișan" din satul Bogdănița, raionul Bîrlad, au obținut în 1960 recolte bune la majoritatea culturilor. Ca urmare, gospodăria a putut să vîndă statului cantități însemnate de produse agricole, iar nouă, colectiviștilor, să ne repartizeze la ziua-muncă venituri mari în natură și în bani. Între altele, gospodăria a repartizat la o zi-muncă, în afară de bani, 1,200 kg grîu, 4,500 kg porumb, 0,600 kg vin și țuică, 0,75 kg fasole etc.

La adunarea generală pentru darea de seamă și alegeri, ținută zilele trecute, am reales consiliul de conducere, cu excepția lui N. Barbu și Dumitru Dospin care nu au muncit suficient. În locul celor doi au fost aleși comunistul Traian Dobrin și tov. Constantin Samoilă, care au dat dovadă de buni gospodari.

Cu acest prilej, comunistul C. Sima a fost reales pentru a 5-a oară președinte. De asemenea, pentru meritele sale în bunul mers al gospodăriei, tov. Sima a fost propus de colectiviști candidat al F.D.P. în circumscripția electorală raională nr. 18.

I. BOLEA
corespondent

Legume multe și proaspete în tot timpul anului

Culturile forțate și timpurii au adus gospodăriei colective venituri mari

Membrii gospodăriei colective „Gh. Doja" din comuna Borș s-au ocupat cu cultivarea legumelor chiar de la înființarea acestei unități obținînd an de an rezultate tot mai bune. În 1952, de exemplu, din grădină au fost realizați 308.117 lei.

Cu fiecare an, experiența colectiviștilor din Borș în cultura legumelor s-a îmbogățit, fapt care a dus la creșterea producției pe unitatea de suprafață, la sporirea veniturilor din acest sector. In anul 1960 a fost obținut de pe suprafața de 25,89 ha. de grădină un venit bănesc total de 903.257 lei, revenind cîte 25.050 lei la ha. Suma de 903.257 lei reprezintă 30,8 la sută din totalul veniturilor bănești realizate pe gospodărie ceea ce este foarte mult dacă ținem seama că din suprafața arabilă a gospodăriei grădina ocupă doar 3 la sută.

Pentru a mări rentabilitatea sectorului legumicol, colectiviștii, îndrumați de organele de partid, au construit încă din anul 1958 o seră tip „Codlea" de 600 m.p. unde au cultivat roșii și au produs majoritatea răsadurilor necesare culturilor de cîmp. Tot în 1958, am introdus cultura forțată a castraveților în paturi calde. Obținînd rezultate bune, am mărit suprafața acestei culturi de la 500 m.p. cîți au fost în 1958 la 1.500 m.p. în 1959 și apoi la 3.000 m.p. în anul trecut. Producția de castraveți a atins în anul trecut 12,1 kg m.p. rezultînd în medie un venit de 86,30 lei pe m.p.

Un rezultat și mai bun l-am înregistrat la cultura roșiilor timpurii, care au produs în anul trecut 26.411 kg. la ha. Întreaga producție a fost contractată și livrată Fructexportului.

În condițiile gospodăriei noastre s-a dovedit a fi cel mai bun hibridul 10 X Bizon care are o bună productivitate și e cu aproximativ 10 zile mai precoce decît soiul Bonner Beste.

In 1960 întreaga suprafață cultivată cu roșii a fost irigată și arăcită. Pentru plantare s-au folosit răsaduri repicate de două ori, iar plantarea în cîmp s-a făcut între 12-14 mai la distanța de 80/50 cm., asigurîndu-se astfel o densitate de 25.000 plante la ha. Copilitul s-a executat de 4 ori, iar cîrnitul în perioada 10-15 iulie.

Trebuie arătat că o dată cu arătura adîncă de toamnă s-a făcut îngrășarea de bază a terenului cu 30 tone bălegar bine fermentat și 300 kg. superfosfat la hectar. Îngrășarea suplimentară în timpul vegetației nu am făcut-o, lipsindu-ne îngrășămintele chimice necesare. Combaterea bolilor și dăunătorilor s-a executat prin stropiri, după necesitate.

Prima recoltă de roșii am obținut-o la 3 iulie. Din totalul producției de 52.822 kg. obținută de pe cele 2 ha., în cursul lunii iulie au fost recoltate 25.544 kg.

Din valorificarea producției totale s-a realizat suma de 120.092 lei, din care 95.273 lei din primele recolte predate Fructexportului în perioada 5 iulie — 15 august.

Cheltuielile efectuate la cultura roșiilor timpurii pe cele 2 hectare au fost de 75.422 lei, din care valoarea zilelor-muncă 48.346 lei, venitul net reprezentînd 44.670 lei, pe cele două hectare. Cheltuielile pot fi însă scăzute printr-o mai bună organizare a muncii, prin mecanizarea lucrărilor de întreținere și cultivarea roșiilor pe cordoane orizontale de sîrmă (spalier).

In anul trecut gospodăria noastră a mai cultivat și alte legume. Astfel pe 4 ha. de ardei gras (soiul Kalinkov) s-a realizat o producție medie la ha. de 27.852 kg. care a adus gospodăriei un venit de 32.202 le la ha.

Încurajați de rezultatele frumoase obținute, colectiviștii sînt hotărîți să mărească în anul acesta suprafața ocupată cu legume la 60 ha., să dezvolte cultura legumelor forțate și timpurii, ceea ce va duce la obținerea unor venituri și mai însemnate.

IOSIF RICHTER
inginer la gospodăria agricolă colectivă din comuna Borș, regiunea Crișana.

FAPTE semnificative

Pe la mijlocul lunii trecute, 83 de cereri așteptau pe masa președintelui gospodăriei colective din Apoldul de Sus, ca să fie discutate în adunarea generală. Cam în același timp, se pregătea și darea de seamă pentru sfîrșit de an. Prin urmare trebuiau ținute, negreșit, două adunări generale care consemnau tot atîtea victorii ale colectiviștilor din Apold. Prima avea să încheie procesul de colectivizare în comună, iar a doua avea să aducă tuturor satisfacția de a fi fost și în 1960 fruntași pe raionul Sebeș.

Colectiviștii din Apoldul de Sus nu se pot lăuda nici cu suprafețe întinse de pămînt (anul trecut au avut doar 500 hectare arabile), nici cu terenuri prea fertile. Se pot însă mîndri — și mi se pare că tocmai aceasta are o adîncă semnificație — cu cele mai mari producții din raion la hectar. Solul, în majoritatea lui, este brun roșcat de pădure și puțin podzol. Nici starea timpului din anul trecut nu i-a favorizat. Dimpotrivă: cînd a fost nevoie de căldură, au venit ploi reci, iar cînd plantele cereau umezeală s-au abătut săptămîni de secetă. Și totuși, producția la grîu a fost în medie de 1600 de kg. la hectar, 3.642 de kg. a dat porumbul, 2.200 orzul, iar floarea soarelui a dat 2.000 de kilograme. Pe scurt, gospodăria colectivă „Brazdă Nouă", a obținut la toate culturile de două ori mai mult decît întovărășirea. Lucrurile însă nu se opresc aici. Colectiviștii din Apoldul de Sus au scos producții mai mari chiar decît colectiviștii din Apoldul de Jos care dispun de cinci lunci de al căror pămînt fertil nu-i nevoie să mai amintim.

Acestea sînt faptele. Ne vom opri la ele, pentru că în mod firesc cer anumite explicații. Întrebarea este: cum au lucrat colectiviștii?

Președintele gospodăriei, tovarășul Kirr Ioan ne povestește un fapt petrecut anul trecut prin ianuarie. Gospodăria colectivă „Brazdă Nouă" a fost declarată atunci fruntașă pe regiunea Hunedoara pentru producțiile mari dobîndite și a primit din partea regiunii un premiu de 10.000 de lei. Cei care aveau dreptul să beneficieze de acești bani au luat o hotărîre surprinzătoare, care arată cum li s-a schimbat modul de a gîndi și acționa: „Pentru producții mari i-am primit, în producție să-i băgăm", a fost hotărîrea lor unanimă.

Cu banii primiți drept premiu au cumpărat îndată îngrășăminte chimice care au fost administrate ca îngrășăminte suplimentare. Astă toamnă, cînd s-au văzut recoltele, întovărășiții au pus — spre deosebire de alți ani — mai puține întrebări despre ce și cum au lucrat colectiviștii. Bizuindu-se pe cele învățate, colectiviștii au dat foarte mare atenție fertilizării solului. Au cărat în cîmp tot gunoiul de grajd existent. Cînd l-au isprăvit s-au pus pe cumpărat. Au cumpărat gunoi de grajd, nu-i fie nimănui de mirare — și au mai cumpărat și alte îngrășăminte chimice pe lîngă cele luate cu banii primiți drept premiu. Au strîns apoi și cenușă. Nici asta să nu mire pe nimeni. Fiecare colectivist a venit cu cenușa și gunoiul de grajd aflate în ograda lui. Grîul și prășitoarele au căpătat multe îngrășăminte. Ele aveau să răspundă — la îngrășăminte — îndoit și întreit în vară și în toamnă. Și —după cum am văzut — au răspuns.

În încheiere, s-ar putea aminti ceva, care putea fi tot atît de bine spus la începutul relatării și anume că gospodăria colectivă „Brazdă Nouă" din Apoldul de Sus a realizat anul acesta un venit bănesc de 1.500.000 lei (300.000 de lei la suta de ha arabile), că cele 60 de vaci pe care le are au dat fiecare cîte 2.600 de litri de lapte, fapt care a făcut ca venitul din sectorul zootehnic să crească la 380.000 lei.

Astea sînt faptele; semnificația lor e limpede.

CL. MUNTEANU

Adunările generale în gospodăriile colective

Cu deosebit simț de răspundere

Din darea de seamă a consiliului de conducere al gospodăriei agricole colective „Calea spre socialism" din comuna Munteni, raionul Tecuci, a reieșit că în anul care a trecut, gospodăria din Munteni a înregistrat o serie de succese. Sub îndrumarea organizației de partid, gospodăria a crescut de la an la an. Ea dispune astăzi de 3.044 hectare teren agricol, dintre care 2.357 de hectare suprafață arabilă. Sectorul zootehnic cuprinde 106 vaci cu lapte, 1.864 de oi și 71 de scroafe de reproducție etc. Prin colectivizarea în întregime a comunei, gospodăria a ajuns la 1.041 de familii cu peste 3.000 de brațe de muncă. Muncind cu rîvnă, colectiviștii din Munteni au reușit să recolteze la ha cu 20 la sută mai multe cereale decît în anii trecuți. Gospodăria a realizat: 1.792.340 de lei din valorificarea produselor animale și din cultura mare, 449.777 de lei din vînzarea legumelor și 108.495 de lei din valorificarea fructelor și strugurilor. Ponderea cea mai mare a veniturilor a provenit din valorificarea produselor culturilor de cîmp.

Gospodăria a repartizat la sfîrșitul anului, membrilor săi, pentru fiecare zi-muncă, cîte 2 kg de grîu, 6 kg de porumb știuleți, legume, furaje, vin, zahăr și altele, precum și cîte 10,50 lei în numerar.

Darea de seamă prezentată de președintele gospodăriei, a scos în evidență imense rezerve interne, care, valorificate, ar fi putut să aducă venituri mult mai mari decît cele obținute. Consiliul de conducere s-a arătat deficitar în ceea ce privește unele probleme de organizare a muncii. El nu a reușit nici să-și țină ședințele lunare de lucru, din care cauză multe probleme ale gospodăriei au fost rezolvate numai de președinte. Altele au rămas nerezolvate. Dintre problemele rămase nerezolvate, foarte multe îi priveau pe colectiviști.

În cursul anului trecut, o serie de brigăzi au început să se dezorganizeze chiar în perioada cînd era vîrf de muncă. Consiliul gospodăriei a observat că o parte din brigadieri nu acordă suficientă atenție lucrărilor de întreținere a culturilor, că foarte multe echipe făceau lucrări de calitate slabă. În loc să analizeze aceste fenomene cu brigadierii și să se tragă concluziile necesare, membrii consiliului au lăsat lucrurile în voia soartei. Așa se face că la un moment dat, gospodăria a resimțit, în plină campanie, și lipsa brațelor de muncă. După cum au spus unii colectiviști, în timpul adunării, consiliul gospodăriei nu s-a îngrijit de o mai bună cointeresare a colectiviștilor în rezultatele muncii lor. Dacă la gospodăria colectivă din Munteni s-ar fi aplicat retribuția și după producție la toate culturile prășitoare, colectiviștii ar fi acordat o și mai mare atenție calității lucrărilor și ar fi realizat recolte mai mari la hectar. Acest exemplu poate fi ilustrat astfel: În aceleași condiții de climă și sol, brigada I-a condusă de Vasile C. Turcu și brigada a 9-a al cărei responsabil a fost Costache Turcu, au obținut cîte 2.600 de kg de grîu în medie la ha și cîte 3.500 de kg porumb știuleți la ha pe loturile avute în îngrijirea lor. Cei aproape 200 de colectiviști care au lucrat în brigăzile 1 și 9, au fost retribuiți la fel ca și acei care n-au realizat nici planul. Fără îndoială, că o asemenea nivelare nu duce la cointeresarea colectiviștilor. Dacă în această unitate s-ar fi aplicat principiul retribuției suplimentare, gospodăria ar fi realizat în mod precis un spor considerabil de produse, valoarea zilei-muncă ar fi fost mai mare.

Darea de seamă s-a oprit în treacăt și asupra sectorului zootehnic. În comparație cu anii trecuți, gospodăria a făcut progrese în această direcție. Totuși, după cum spunea un colectivist, zootehnia bate pasul pe loc. Gospodăria are o încărcătură de 3 vaci cu lapte și circa 6,2 capete oi la suta de hectare. Și cu toate că efectivul e mic și baza furajeră este asigurată, producțiile medii sînt foarte mici. Mulți colectiviști au criticat cu asprime consiliul de conducere care a încurajat fluctuația exagerată a îngrijitorilor de animale. Din cauza schimbărilor prea dese, animalele sînt prost îngrijite. De asemenea, sectorul porcin a fost complet neglijat. Dacă s-ar fi mărit îngrășătoria de porci, gospodăria ar fi putut să realizeze însemnate venituri și de aici.

Un loc deosebit de important în darea de seamă ca și în discuțiile purtate, l-a ocupat consumul zilelor-muncă. Anul trecut, gospodăria a consumat 177.998 de zile-muncă, revenind pe un hectar arabil circa 71 de zile-muncă. Numărul zilelor-muncă — a spus președintele gospodăriei — ar fi putut să fie mai mic cu circa 10.000 de zile, dacă ar fi existat o mai mare preocupare din partea noastră în această direcție.

De unde însă consumul exagerat de zile-muncă?

Răspunsul a fost dat de colectiviști care au sesizat că iazul gospodăriei înghite zile-muncă, dar de doi ani n-a adus nici un venit din cauza slabei lui exploatări, că atelierele gospodăriei consumă zile-muncă mai mult decît ar necesita reparațiile pe care le fac, că există 304 boi de muncă care consumă furaje și zile-muncă, deși gospodăria ar avea nevoie de mult mai puține perechi deoarece majoritatea lucrărilor se execută cu mașinile S.M.T.-ului.

În cadrul discuțiilor, colectiviștii au venit cu numeroase propuneri și sugestii, care, puse în aplicare, vor contribui la înflorirea continuă a gospodăriei colective din Munteni.

Colectivistul Paraschiv Miron, a propus noului consiliu, ca începînd cu acest an, parcelele să fie date în primire brigadierilor cu proces-verbal, să se treacă la aplicarea retribuției suplimentare. El a propus să se construiască la grajduri, o fîntînă arteziană pentru adăparea vitelor și să se treacă de îndată la o hrănire mai științifică a animalelor, mai ales la tineretul taurin. O serie de colectiviști, printre care și brigadierul Costache Tiță, au propus reorganizarea brigăzilor pe principiul teritorial, pentru ca mobilizarea oamenilor la muncă să poată fi făcută cît mai ușor. De asemenea, el a insistat asupra necesității întăririi controlului asupra păstrării avutului obștesc. El a criticat consiliul gospodăriei pentru faptul că atelajele folosite de unii colectiviști, au fost aduse cu întîrziere la gospodărie. Cine poartă de grijă acestora? a întrebat el.

În aceeași adunare, un colectivist a propus unificarea tuturor atelierelor de reparații din comună într-un singur atelier mare de reparații, în care să se poată lucra cu un randament sporit și să existe o bună evidență a lucrărilor executate, atît pentru gospodărie, cît și pentru colectiviști.

Toate propunerile au fost aprobate de cei prezenți.

P. ZBÎRLEA

La S. M. T. Tecuci

Pentru costuri de producție scăzute

Mecanizatorii de la S.M.T. Tecuci, regiunea Galați, au încheiat activitatea de producție a anului trecut cu rezultate bune. Ei au executat un volum de lucrări de circa 80.000 de hantri cu un preț de cost de numai 68,15 lei față de 74,69 lei per hantru cît a fost planificat. Economiile globale se ridică la 500.000 lei.

Din capul locului trebuie arătat că cele mai mari economii au fost înregistrate la capitolul „reparații tractoare și mașini agricole". Din cei 6,54 lei economisiți pe fiecare hantru, capitolul „reparații" a contribuit cu 6,19 lei, adică cu 94,6 la sută (de fiecare hantru au fost cheltuiți pentru reparații numai 26,91 lei față de 33,10 lei planificați).

— Succesul obținut de mecanizatorii noștri, spunea mecanicul șef al stațiunii, tov. ing. C. Popescu, se datorește atît executării de reparații de bună calitate făcute utilajului în atelier pe timpul iernii, cît și îngrijirii acestuia în teren pe timpul campaniilor.

Cu tractoare bine reparate și respectînd graficul de îngrijiri tehnice, zilnice și periodice, tractoriști ca Grecu Emil, Rusu Vasile, Rață Mihai, Stoian Marin, Toderașcu Ștefan, Sărăcuțu Nicolae și alții, au prelungit durata de funcționare a tractoarelor între două reparații, realizînd fiecare între 1054—1355 hantri față de circa 670 hantri planificați.

Animați de dorința ca și în acest an să dobîndească succese de seamă pe linia scăderii costurilor de producție în campaniile agricole, mecanizatorii de la S.M.T. Tecuci muncesc cu rîvnă la repararea utilajului agricol ce va fi folosit în campania de primăvară. Știind că acum în ateliere se hotărăște, în cea mai mare măsură, felul în care vor funcționa tractoarele în tot cursul anului, serviciul tehnic a organizat temeinic procesul de reparații. Munca a fost organizată după metoda mixtă a ansamblelor și subansamblelor de piese combinată cu cea pe brigăzi. După demontare, lucrare care este executată de brigada respectivă, organele principale ale tractorului sînt trimise spre posturile specializate (în număr de 12) unde sînt reparate. Între timp brigada lucrează la reparația șasiului și a diferitelor anexe. Montajul este executat tot de către membrii brigăzii, astfel încît fiecare tractorist participă la reparația tractorului său.

În acest an, spre deosebire de anii trecuți, mecanizatorii lucrează în condiții mult mai bune. A fost rezolvată problema încălzitului atelierului prin instalarea unui calorifer, o remiză a fost amenajată pentru reparația mașinilor agricole, iar în imediata apropiere a atelierului s-a improvizat o magazie pentru piese, astfel încît nu se mai pierde vremea cu adusul acestora de la magazia centrală.

O grijă deosebită se acordă aici calității lucrului efectuat. În acest scop, mecanicul șef, tov. ing. C. Popescu, ajutat de către șeful atelierului, tov. Nicolae Stratulat, execută în permanență controlul asupra stării de uzură a diferitelor repere, indică dacă anumite piese mai pot fi recondiționate sau înlocuite cu altele noi, fac recepția lucrărilor pe faze de operații. În același scop rodajul motoarelor este făcut aici cu multă grijă. Nici un motor nu iese de la rodaj pînă nu dă puterea efectivă, specifică tractorului respectiv (45 C.P. pentru tractoarele UTOS, 35-37 C.P. pentru K.D. etc.).

Pentru buna reglare și reparația de calitate a instalațiilor hidraulice de ridicat de la tractoarele UTOS, stațiunea a trimis pe mecanicul Donțu Andrei la specializare la Uzinele I. C. Frimu din Sinaia. Acesta a luat modelul bancului de reglat instalația hidraulică și din resurse locale a făcut un asemenea banc în stațiune. Deosebit de calitatea superioară a reparațiilor, acest lucru aduce, de asemenea, S.M.T.-ului economii de zeci de mii de lei anual.

Tot în scopul ieftinirii reparațiilor și deci a costului lucrărilor agricole viitoare, mecanizatorii de aici folosesc pe scară largă metoda recondiționărilor.

Însemnate economii se realizează aici de pe urma atelierului de vulcanizat camere de cauciuc. Atelierul execută lucrări și pentru alte întreprinderi, aducînd S.M.T.-ului importante venituri bănești.

La S.M.T. Tecuci lucrările de reparații la cele 141 tractoare, 152 pluguri, 155 semănători pentru păioase și porumb, 40 cultivatoare, 29 sape rotative și a altor mașini și anexe de exploatare se apropie de sfîrșit. Buna calitate a reparațiilor făcută aici vădește că și în acest an mecanizatorii vor prelungi durata de funcționare a tractoarelor între două reparații, vor reduce cu mult costul lucrărilor mecanizate pe care le vor executa pe ogoarele unităților agricole cooperatiste din raza de activitate.

I. LEȘEANU

Maistrul zootehnist Vasile Pintilie, de la gospodăria agricolă de stat Progresul — regiunea Suceava, se îngrijește ca laptele muls să fie cîntărit și trimis fără întîrziere la centrul de colectare.

Un colhoz din Kirghizia de-a lungul unui sfert de veac

La hotarul dintre două republici frăţeşti — Kirghizia şi Uzbekistan — în cîmpia Ferganei, se află satul kirghiz Cek-Abad. Din vremuri străvechi, aici locuiesc kirghizi şi uzbeci.

In anul 1930, în Cek-Abad s-a înfiinţat colhozul. Incă în primii ani ai existenţei sale, colhozul le-a arătat dehkanilor (ţărani din Asia Centrală) băştinaşi, superioritatea muncii în comun, în agricultură. Către sfîrşitul anului 1935, toţi locuitorii satului Cek-Abad au intrat în colhoz, care a reunit laolaltă peste 300 familii de ţărani.

De atunci a trecut mai bine de un sfert de veac. Dar ce s-a întîmplat în această perioadă? Cum s-au transformat oamenii de acolo, cum s-a schimbat viaţa lor?

★

Acum 25 de ani, printr-un document de stat al republicii Kirghize, peste o mie cinci sute de ha. de pămînt a fost trecută în folosinţa gospodăriei colhoznice din satul Cek-Abad. Insă tînărul colhoz n-a reuşit să rezerve pentru bumbac, cultura de bază, decît 300 ha. Mai mult nu putea să lucreze. Pe timpul acela nu aveau maşinile de trebuinţă, nu aveau îngrăşăminte în cantităţi îndestulătoare.

In prezent în colhoz se cultivă bumbac pe 1.120 ha., adică aproape de patru ori mai mult decît acum un sfert de veac. Construirea marelui canal Fergana a asigurat plantaţiilor colhozului cantitatea necesară de apă.

Munca cultivatorilor de bumbac de aici este aproape complet mecanizată. Astăzi colhozul are 20 de tractoare proprii, 25 camioane, 7 secerători-legători şi alt utilaj, centrală electrică, atelier mecanic, clădiri de tot felul.

★

De-a lungul acestei perioade de două zeci şi cinci de ani, s-au extins considerabil nu numai suprafeţele însămînţate cu bumbac. A avut loc şi un salt cantitativ izbitor: de la 1.800 kg. bumbac la ha. cît se obţineau în 1935,

Scrisoare din oraşul Frunze

productivitatea bumbacului a sporit aici la 4.500 kg. la fiecare din cele 1.120 hectare ale plantaţiei. Dar nici aceasta nu constituie o limită. Brigada lui Karim Madrahimov, brigadă fruntaşă în colhozul „Jdanov", a obţinut o recoltă medie de 5.000 kg. bumbac la ha.

★

Cu 25 de ani în urmă, în satul Cek-Abad nu existau cadre tehnice provenite din rîndurile ţăranilor. Ketmen-ul tradiţional, unealtă primitivă de muncă a cultivatorilor de bumbac din răsărit, era încă răspîndit aici.

Acum, în colhozul „Jdanov" există 30 de tractorişti, 10 mecanici care conduc maşinile de strîns bumbacul, 25 şoferi, 6 lăcătuşi.

Dar acesta nu e tot: In colhoz mai sînt 5 ingineri, 3 tehnicieni, doi electricieni. Astfel, aproape la fiecare a treia casă ţărănească din satul Cek-Abad, trăieşte un colhoznic-mecanizator.

★

Batir Kudeiberdtev este un om respectat în colhoz. E comunist şi se bucură de o mare influenţă printre colhoznici. El ţine minte foarte bine istoria colhozului drag.

— In anul 1935 — spune Kudeiberdtiev — veniturile colhozului nostru reprezentau aproape 900 mii ruble. Asta înseamnă cîte 3 mii de ruble pentru fiecare familie. In anul 1960, veniturile colhozului au depăşit 15 milioane ceea ce înseamnă 50 mii de ruble de fiecare familie.

★

Veniturile mari au creat colhozului posibilitatea de a-şi extinde în permanenţă producţia agricolă: valorificarea de noi pămînturi, dezvoltarea creşterii vitelor, a grădinăritului, a viticulturii. Cresc cheltuielile pentru achiziţionarea de noi maşini tehnice, pentru construirea noilor clădiri de producţie, pentru construirea aşezămintelor cultural-sociale.

In satul Cek-Abad exista în 1935 o singură şcoală de patru clase, nu exista club şi nici medic.

In prezent, în satul Cek-Abad se află un club al colhozului cu un cinematograf, două şcoli, un spital. Majoritatea zdrobitoare a caselor ţărăneşti sînt radioficate.

★

In anul 1935, în Cek-Abad mai existau încă 40 la sută analfabeţi. Acum, după statisticile anului 1959, majoritatea locuitorilor a terminat şcoala de şapte ani şi mulţi au absolvit şcoala de zece ani.

Intr-un ritm nemaipomenit a crescut în această perioadă şi cererea pentru publicaţiile periodice, pentru literatura beletristică, ştiinţifică şi politică. Dacă în 1935 membrii tînărului colhoz erau abonaţi la 70 exemplare ziare şi 25 exemplare reviste, în prezent poşta distribuie pe motocicletă locuitorilor din Cek-Abad 1.200 ziare şi 300 reviste în limbile kirghiză, uzbekă şi rusă.

Şi încă un amănunt caracteristic: locuitorii din Cek-Abad expediază în prezent de 35 de ori mai multe scrisori, telegrame, ilustrate decît în 1935. Şi e foarte explicabil lucrul acesta. Locuitorii din acest sat kirghiz corespondează în prezent cu sute de oraşe şi localităţi din Uniunea Sovietică.

I. UTERENKO

In ţara portocalelor şi a unui milion de ţărani fără pămînt

De 30 de ani, Portugalia este stăpînită de dictatorul-călău, profesorul doctor Oliviera Salazar, născut la Santa Comba Dao în 1889. Dictatorului îi place să afirme că se „sacrifică pentru patrie".

Cinismul acestui coleg întru fascism cu Hitler, Mussolini şi Franco, l-a făcut să declare într-o zi fără ocol: „Eu ştiu ce vreau şi unde merg. Din cînd în cînd dau informaţiile necesare ţării. Ea poate să le discute şi să prezinte obiecţii, dar trebuie să se supună ordinelor mele".

O glumă foarte semnificativă circulă de altminteri în Portugalia. Se spune că dictatorul Salazar — speriat de frămîntările din ţară — şi-ar fi exprimat dorinţa ca să facă ceva pentru „patrie" în stare să bucure poporul, să fericească ţara şi-n acelaşi timp să-l apropie mai mult de dumnezeu.

A doua zi pe zidurile palatului său se puteau citi zecile de sugestii: „Spînzură-te Salazar! Vei bucura poporul, ferici ţara şi vei fi chiar foarte aproape de dumnezeu..."

IN ŢARA PORTOCALELOR

Afişe multicolore fac o deşănţată reclamă frumuseţilor Portugaliei, în scopul de a atrage turişti care să lase devize în ţară. Intr-adevăr, frumoşi sînt portocalii înfloriţi, albastru este cerul şi minunate sînt coastele scăldate de apele Oceanului. Dar...

O mizerie feroce domneşte în ţară. 80.800 de locuitori ai Lisabonei — capitala ţării — trăiesc în cocioabe acoperite cu tinichele ruginite, cutii de conserve etc. Intr-unul din aceste faimoase cartiere ale morţii, de pildă, Cunaleirae în care vieţuiesc înghesuiţi pînă la sufocare 4.000 locuitori, 3.000 dintre ei suferă de tuberculoză.

Se ştie că în 1957, cu ocazia vizitei reginei Angliei în Lisabona, autorităţile, grijulii, au înălţat paravane de scînduri în drumul ei, pentru ca ea să nu vadă şirurile de bordeie dărăpănate, insalubre.

In Portugalia au dreptul de a vota cetăţenii majori care ştiu să scrie şi să citească. Analfabeţii pot vota numai dacă plătesc un impozit special. Dar, cum zeci de mii de ţărani portughezi sînt săraci şi neştiutori de carte, este de la sine înţeles că ei sînt îndepărtaţi de la dreptul electoral de către dictatura lui Salazar.

PORTUGALIA, ŢARA BORDEIELOR ŞI A ŢĂRANILOR FĂRĂ PĂMÎNT

Oamenii muncii din ţara chitarelor şi a portocalelor au cel mai scăzut standard de viaţă. Chiar presa burgheză a trebuit să admită această cruntă realitate şi s-o confirme. O livră de carne costă 25 escudos în vreme ce un minier cîştigă doar 16—17 escudos pe zi.

La ţară condiţiile de viaţă sînt şi mai grele. Peste un milion de ţărani nu posedă pămînt, nu au unelte agricole şi ce-i mai cumplit nici unde să-şi valorifice puterea braţelor. Puţini dintre ei care au norocul să găsească de lucru şi să fie primiţi pe moşiile boiereşti, primesc în sezonul de vîrf de lucru şi pentru o muncă pe spetite cel mult 15 escudos pe zi. *Însăşi Banca Portugaliei a recunoscut că salariile, în special ale muncitorilor agricoli, sînt dintre cele mai scăzute. Mîncarea de bază şi aceea greu de procurat este marjă fiartă cu mămăligă.*

A patra putere colonială în lume, Portugalia deţine încă coloniile Mozambic, Angola şi Guineea portugheză în Africa. În Asia: Goa, Damas, Din şi Macao. În Oceania — Timor.

Cum o duce populaţia băştinaşă din aceste colonii e peste închipuire. Într-un raport al căpitanului Galvao, se arată limpede că dacă într-o ţară sclavagistă, stăpînul de sclavi are grijă de robii săi la fel cum se îngrijeşte de sănătatea vitelor sale de povară, în coloniile portugheze situaţia este şi mai înfiorătoare. Stăpînii plantaţiilor au grajduri bune, igienice pentru boi, cai şi bivoli. Pe sclavii băştinaşi îi închiriază de la stat. Nu-l interesează condiţiile sanitare în care robul lucrează. Nici dacă-l plouă, dacă îl bate vîntul, dacă îi e foame sau frig.

ANTON ALEXE

SPORT

Concursurile Spartachiadei de iarnă contribuie la dezvoltarea bazei material-sportive la sate

In comunele şi satele de pe tot cuprinsul ţării continuă să se desfăşoare cu un deosebit interes concursurile sportive ale Spartachiadei de iarnă, care atrag numeroşi tineri la întrecerile de şah, tenis de masă, trîntă, haltere, gimnastică, patinaj etc. Cu acest prilej, în diferite comune s-au amenajat noi săli de sport, patinoare şi s-au confecţionat haltere, jocuri de şah, schiuri, patine.

ÎN REGIUNEA PLOIEŞTI

De un frumos succes se bucură întrecerile Spartachiadei de iarnă în rîndurile tinerilor ţărani colectivişti şi întovărăşiţi din satele regiunii Ploeşti. Datorită unei munci organizatorice şi propagandistice susţinute, aici au fost antrenaţi la întreceri peste 100.000 concurenţi. In raionul Cîmpina, pe listele participanţilor s-au înscris 16.485 concurenţi, iar în raionul Ploeşti au concurat 9.500 tineri. Şi aici putem evidenţia asociaţia sportivă sătească *Rapid*, regiunea Ploieşti, la care au participat 600 de concurenţi, dintre care 350 la întrecerile de gimnastică, 82 la haltere, 60 la trîntă etc., ca şi asociaţiile sportive *Progresul-Puchenii Moşneni* (342 concurenţi), *Tinereţea-Stoeneşti* (200 concurenţi).

Aceste concursuri au dat posibilitatea asociaţiilor sportive de aici să desfăşoare o activitate intensă pe timpul iernii şi să-şi dezvolte baza material-sportivă. De asemenea, trebuie să subliniem şi faptul că organizarea acestor concursuri sportive au contribuit la creşterea numărului de membri înscrişi în U.C.F.S. şi la crearea de noi asociaţii sportive săteşti. Numai în luna decembrie 1960, au fost create în regiunea Ploeşti 21 de asociaţii sportive la sate şi au fost înscrişi încă 8.869 membri în U.C.F.S. Apoi, asociaţiile sportive au încasat în luna decembrie 183.238 lei din cotizaţii, ceea ce înseamnă o contribuţie de seamă la întărirea bazei material sportive.

Sînt însă şi asociaţii sportive care nu s-au ocupat de buna organizare şi popularizare a concursurilor Spartachiadei, cum este asociaţia sportivă *„Chimistul" din Valea Călugărească*, raionul Ploeşti. Aici este o lipsă şi a membrilor comisiei regionale, care n-au controlat şi sprijinit asociaţiile sportive de la sate, în munca de organizare a concursurilor.

In prezent, asociaţiile sportive din regiunea Ploeşti se preocupă de organizarea concursurilor de patinaj, săniuţe şi schi.

REGIUNEA MUREŞ-AUTONOMĂ MAGHIARĂ

Un deosebit interes pentru întrecerile Spartachiadei se remarcă şi în comunele şi satele din regiunea Mureş-Autonomă Maghiară. Aici, comisia regională de organizare a concursurilor a desfăşurat o muncă intensă de popularizare a întrecerilor. Au fost confecţionate 1.000 de afişe, s-au publicat articole la gazetele de perete şi au fost difuzate materiale informative şi de îndrumare la staţiile de radioficare. Acest lucru a făcut ca la primele întreceri ale Spartachiadei să se înregistreze un număr de 78.584 participanţi, dintre care 20.849 fete. O participare numeroasă s-a remarcat în raioanele Tg. Mureş (17.606 concurenţi), Miercurea Ciuc (15.613), Odorhei (12.192), Ludus (5.428).

Dintre asociaţiile sportive fruntaşe putem menţiona *Victoria-G.A.C. Iernut*, raionul Luduş (600 concurenţi) şi *Bradul-Zetea*, raionul Odorhei (669 concurenţi).

Asociaţiile sportive din această regiune au arătat o preocupare deosebită pentru dezvoltarea bazei material-sportive. Membrii asociaţiei sportive *Bradul-Zetea* au confecţionat 30 perechi schiuri, iar membrii asociaţiei sportive din comuna Sînt Simion, raionul Miercurea Ciuc au amenajat un frumos patinoar pe care au organizat interesante întreceri de hochei pe gheaţă şi patinaj.

RAIONUL ZIMNICEA

Un număr însemnat de concurenţi au participat şi în unele comune din raionul Zimnicea, regiunea Bucureşti. De pildă, la asociaţia sportivă *„Fulgerul" din comuna Bujoru* au participat la prima etapă a Spartachiadei 315 concurenţi. Aici s-au bucurat de mult interes concursurile de trîntă, la care s-au întrecut 65 de tineri, şah: 45, haltere: 40, tenis de masă: 35, şi gimnastică: 30 concurenţi.

La întrecerile de trîntă, titlurile de campioni ai asociaţiei sportive au revenit în ordine următorilor concurenţi: *Al. Iordache, St. Pîrghie, N. Pîrghie, S. Chiran, I. Boantă şi I. Lambru.* Apoi, la întrecerile de şah şi tenis de masă, pe primele locuri s-au clasat: *Maria Mihai, Fl. Brebenescu* şi *D. Stănilă*. La haltere, cei mai buni s-au dovedit: *Al. Iordache, Gh. Grama, N. Pîrghie, I. Boanţă.*

Numeroşi tineri au participat şi la concursurile organizate de asociaţia sportivă *„Valea Dunării" din comuna Petroşani*, raionul Zimnicea, unde s-au întrecut 200 de concurenţi. Printre cei mai buni s-au dovedit: *Valentina Calotă, Veronica Bîtfoi, Gh. Badea, I Mocanu.*

M. LERESCU

„Este necesară izgonirea completă şi rapidă a colonialiştilor belgieni din Congo..."

In ultimele zile, situaţia din Congo s-a înrăutăţit, ceea ce a făcut necesară o nouă şedinţă a Consiliului de Securitate. Luînd cuvîntul la această şedinţă V. A. Zorin, reprezentantul permanent al U.R.S.S. la O.N.U., a subliniat că situaţia din Congo este absolut intolerabilă, ea continuă să se agraveze. Pe teritoriul Republicii Congo se află încă, ca înainte, personalul militar, paramilitar şi civil belgian. Hotărîrile Consiliului de Securitate în problema congoleză au fost de fapt zădărnicite de organele executive ale O.N.U., iar O.N.U. însăşi se dovedeşte a nu fi în stare să asigure o rezolvare paşnică a crizei internaţionale serioase provocate de agresiunea belgiană în Congo.

V. A. Zorin a arătat: Pentru a se îndrepta situaţia din Congo este necesară izgonirea completă şi rapidă a colonialiştilor belgieni, punerea în libertate a tuturor liderilor naţionali congolezi în frunte cu Lumumba, restabilirea guvernului legal şi a parlamentului, dezarmarea bandelor lui Mobutu şi Chombe, adoptarea de măsuri pe calea unei adevărate unificări naţionale a ţării şi a asigurării unei adevărate independenţe a acesteia.

Lucrările Consiliului de Securitate în problema congoleză sînt reluate astăzi.

Că situaţia din Republica Congo s-a înrăutăţit, nu miră pe nimeni. Amestecul colonialiştilor belgieni în treburile interne ale acestei ţări este sprijinit în mod efectiv de imperialismul internaţional. Se fac eforturi crescînde din partea colonialiştilor belgieni pentru crearea aşa zisei „legiuni străine". Ce menire are aceasta? Să efectueze operaţiuni represive împotriva patrioţilor congolezi care luptă, credincioşi guvernului legal, pentru independenţa ţării lor, pentru alungarea colonialiştilor. In mîrşavele lor acţiuni, colonialiştii belgieni sînt ajutaţi de trădătorii poporului congolez Kasavubu — Mobutu — Chombe — Kalonji. Aceştia primesc armament străin, iar ofiţerii belgieni comandă atît trupele rebele ale lui Mobutu, „Armatele voluntare" a lui Kalonji, cît şi jandarmeria lui Chombe.

Ca să fie tot mai mult pe placul colonialiştilor, căpetenia trădătorilor Kasavubu se zvîrcoleşte ca să restabilească relaţiile diplomatice cu Belgia. Se ştie că, în interesul poporului Republicii Congo, guvernul legal condus de Patrice Lumumba a rupt aceste relaţii în luna iulie 1960, după ce colonialiştii belgieni au întreprins agresiunea armată împotriva tinerei republici congoleze.

Dacă situaţia din Congo se menţine gravă, aceasta se datoreşte în mare măsură comandamentului O.N.U., care nu se sinchiseşte de tot ce se întîmplă în Congo, care nu a luat nici o măsură efectivă pentru curmarea ei. Totuşi, în provinciile controlate de guvernul legal, se desfăşoară o activitate normală. În provincia Orientală, bunăoară, guvernul Gizenga se bucură de sprijinul deplin al maselor. Organele puterii guvernului congolez îşi desfăşoară activitatea în întreaga provincie. Primul ministru ad-interim Gizenga a declarat de curînd că guvernul congolez are ca sarcină principală întărirea puterii şi unificarea Congoului.

Ultimele ştiri din Congo arată că luptei patrioţilor congolezi i s-au alăturat numeroase femei congoleze. Vitezele fiice ale poporului congolez luptă cu arma în mînă pentru eliberarea patriei lor de sub jugul colonialiştilor.

O subvenţie şi semnificaţia ei

Zilele trecute, preşedintele S.U.A., Kennedy, a declarat că alocă pînă la sfîrşitul exerciţiului bugetar curent (adică pînă la 30 iunie 1961) suma de 4.000.000 dolari pentru emigranţii cubani.

De ce este guvernul american atît de mărinimos faţă de nişte oameni fugiţi din patria lor şi le dăruieşte o sumă atît de mare tocmai acum, cînd însuşi preşedintele declară că S.U.A. se află într-o situaţie economică destul de grea? Răspunsul e simplu. Suma aceasta uriaşă nu constituie, desigur, un ajutor dezinteresat pentru nişte oameni „căzuţi în nevoie", ci este plata pe care guvernul S.U.A. o achită mercenarilor puşi în slujba monopolurilor americane, care vor să recîştige „raiul pierdut" în Cuba. Plata celor 4.000.000 dolari face parte, de fapt, din politica pe care trebuie să o ducă în regiunile „unde s-a creat o situaţie critică". Intr-adevăr, Cuba este una din regiunile în care s-a creat o situaţie critică pentru S.U.A.

Aşa cum a declarat Fidel Castro în interviul acordat ziarului italian „Unita", poporul cuban a alungat pentru totdeauna monopolurile străine care erau stăpîne pe toate bogăţiile din Cuba. A lichidat privilegiile clasei latifundiarilor şi a naţionalizat aproape întreaga industrie, a naţionalizat pămîntul.

Ceva mai mult, monopolurile americane se tem că nu va trece mult timp şi vor păţi acelaşi lucru şi în celelalte ţări din America Latină. Incurajate de exemplul dat de poporul cuban, toate popoarele din America de Sud îşi vor scutura jugul imperialist şi-şi vor lua soarta în propriile lor mîini.

Gestul guvernului american de a acorda o subvenţie de 4 milioane dolari emigranţilor din Cuba e semnificativ. Pentru a feri monopolurile de lovituri ca cea din Cuba, guvernul american rupe din bucăţica de pîine de la gura americanilor de rînd şi întreţine pe toţi trădătorii fugiţi din ţările lor. De altfel, în declaraţia pe care Kennedy a făcut-o la o conferinţă de presă în ziua de 1 februarie, a spus limpede, că nu intenţionează să critice sau să schimbe planurile lui Eisenhower în domeniul militar. „Consider însă, a declarat Kennedy, că situaţia devine mai serioasă. Şi de aceea trebuie să ne gîndim dacă este suficientă actuala noastră putere, şi anume nu numai forţa noastră nucleară de intimidare, ci şi posibilităţile noastre de a duce un război limitat".

Aceasta denotă încă o dată natura războinică şi hrăpăreaţă a imperialismului, dar, în acelaşi timp, reprezentanţii politici ai occidentului nu pot să nu se gîndească că în cazul unui război, chiar limitat fiind, s-ar putea întîmpla să sufere o înfrîngere catastrofală.

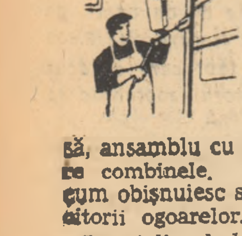
Kennedy este unul dintre cei care îşi dau seama de forţa uriaşă a lagărului socialist, a popoarelor care luptă pentru pace şi a ţărilor care luptă cu îndîrjire să-şi scuture jugul robiei imperialiste.

Rămîne de văzut dacă va şti să tragă învăţăminte din lecţia pe care istoria i-a tras-o predecesorului său, Eisenhower, sau dacă, dimpotrivă, va merge pe acelaşi drum al aventurii şi al politicii pe „marginea prăpastiei". Un lucru e sigur însă pentru toată lumea: imperialiştii americani nu mai pot să-şi facă jocul după pofta inimii lor. Popoarele vor şti să-i facă să ţină seama de voinţa lor.

Făurarii „corăbiilor" cîmpiei

(Urmare din pag. 1)

acestea înseamnă cu alte cuvinte piese de schimb şi maşini agricole mai multe, mai trainice.

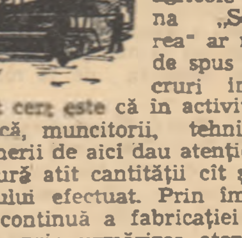
De la turnătorie străbatem alte sectoare de producţie ale uzinei. Peste tot se lucrează cu atenţie încordată, cu migală. Piesă cu piesă, ansamblu cu ansamblu iau naştere combinele, „corăbiile" cîmpiei cum obişnuiesc să le numească muncitorii ogoarelor.

La atelierul de carcase ne atrag atenţia cîteva cuvinte scrise pe un panou...: „Brigada de muncă socialistă „Aşa s-a călit oţelul" se angajează să obţină în anul acesta 200.000 lei economii, adică echivalentul a şase apartamente". Sudorul Ilie Alexandru, şeful acestei brigăzi de buni gospodari ne arată că de la 1 ianuarie a.c. şi pînă la începutul lunii februarie au fost realizate economii în valoare de peste 15.000 lei. De şapte luni brigada condusă de comunistul Ilie Alexandru deţine steagul de brigadă fruntaşă pe raion în ceea ce priveşte economiile şi calitatea lucrului efectuat. Pentru rezultatele bune obţinute în muncă, pentru activitatea depusă pe tărîm obştesc, sudorul Ilie Alexandru a fost propus candidat al F.D.P. în circumscripţia 100 din comuna Militari.

La subansamble zăbovim mai mult la brigada „Filimon Sîrbu" condusă de comunistul Vasile Stroe. Muncitorii şi tehnicienii uzinelor îl cunosc pe Vasile Stroe ca pe un om veşnic frămîntat de găsirea noului, de introducerea în producţie a metodelor înaintate. Acum cîţiva ani, mecanizatorii din unele gospodării de stat şi S.M.T.-uri se cam plîngeau de calitatea unor subansamble ale combinei C—1. În timpul lucrului maşinei se iveau defecţiuni care duceau la întîrzierea recoltatului, la pierderi de boabe: ba se sfărîma biela mică de la aparatul tăietor, ba se desprindea despicătorul de lan şi se înfunda în pămînt, sau se rupea ţeava mesei de tăiere a combinei.

Cu sprijinul organizaţiei de bază P.M.R., cu ajutorul tovarăşului Rudolf Teleş, şeful de atelier, brigadierul Vasile Stroe împreună cu tovarăşii săi de muncă a izbutit să confecţioneze unele dispozitive cu ajutorul cărora a îmbunătăţit calitatea acestor subansamble. Ca urmare, în anul trecut la biela mică, bunăoară, nu a mai fost înregistrată pe teren nici o defecţiune.

Aceeaşi atenţie faţă de îmbunătăţirea permanentă a calităţii lucrului făcut, o întîlnim şi la secţia de montaj general, unde combina capătă înfăţişarea definitivă. Aici l-am cunoscut pe brigadierul Anton Şmit, unul din cei mai vechi muncitori ai uzinelor, şeful brigăzii de la montajul tobelor combinei. El şi tînărul muncitor Constantin Bulat sînt autorii unei inovaţii care a dus la îmbunătăţirea simţitoare a ansamblului produs. Este vorba de o pîrghie pentru cîntăritul şinelor de la toba combinei. Cu ajutorul acestui dispozitiv introdus în atelier, pe lîngă faptul că a fost realizată o însemnată economie de manoperă şi materiale, s-a asigurat o echilibrare mai perfectă a tobei combinei, fapt care a dus la înlăturarea unor defecţiuni, la evitarea pierderilor de recoltă.

Despre munca rodnică a constructorilor de maşini agricole de la uzina „Semănătoarea" ar mai fi încă de spus multe lucruri interesante. Fapt cert este că în activitatea lor zilnică, muncitorii, tehnicienii şi inginerii de aici dau atenţie în egală măsură atît cantităţii cît şi calităţii lucrului efectuat. Prin îmbunătăţirea continuă a fabricaţiei combinei C—1, prin urmărirea atentă a modului de funcţionare a acesteia în campaniile agricole, s-a izbutit să se micşoreze coeficientul de pierderi de boabe, de la 5—6 la sută cît era în 1957, la numai 1,8 la sută în prezent. Printre îmbunătăţirile aduse combinei C—1 în 1960 a fost şi reducerea greutăţii ei cu circa 60 kg. În anul acesta se experimentează ridicătorul hidraulic la acţionarea rabatorului, instalarea de decuplatori la suluri, înlocuirea anumitor repere de metal cu unele confecţionate din mase plastice şi alte îmbunătăţiri.

Zi de zi harnicul colectiv al uzinei „Semănătoarea" obţine noi succese în muncă, contribuind la îndeplinirea uneia din cele mai importante sarcini trasate de Congresul al III-lea al partidului: asigurarea agriculturii noastre cu utilaj din ce în ce mai mult, mai perfecţionat.

„AGRICULTURA NOUĂ", organ al Ministerului Agriculturii şi al Comitetului Central al Uniunii Sindicatelor din întreprinderile şi instituţiile agricole. Apare bisăptămînal. Redacţia şi Administraţia: Piaţa Scînteii nr. 1. Bucureşti. Telefon: 17.60.10
Tiparul Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin"